71STE JAARGANG No. 9191 VRIJDAG 3 DECEMBER

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao
Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand bij vooruitbetaling

Nieuw kabinet heden aan Gouverneur gepresenteerd

E. Jonckheer Voorzitter R.R. en Algemene Zaken

Willemstad. — Heden zal de heer J. Yrausquin, die door Z. Exc. de Gouverneur belast werd met de formatie van een kabinet, dat op een redelijke meerderheid in de Staten steunt, zijn opdrachtgever mededelen, dat hij met zijn taak is geslaagd.

Algemeen wordt de heer E. Jonckheer, voorzitter van de D.P. en fractieleider van de Democratische Partij in de Staten, als de nieuwe Voorzitter van de Regeringsraad, tevens belast met de portefeuille van Algemene Zaken, genoemd. De nieuwe regering zal er volgens de laatste gegevens verder als volgt uitzien: W. Lampe, vice-voorzitter, Justitie; dr. E. J. v. Romondt, Gezondheid; mr S. W. v.d. Meer, Sociale Zaken; Shon Bubu Booi, Onderwijs en J. R. L. Beaujon, Financiën.

COP en UNI beiden in ministerie vertegenwoordigd

In het nieuwe kabinet voor zover het thans bekend is zullen dus twee leden van de D.P., een van de P.P.A., een van de Bovenwinden (Lampe), een van de C.O.P. en een van de U.N.I. vertegenwoordigd zijn. De werkverdeling kan — naar men ons mededeelde — gevoeglijk als een voorlopige beschouwd worden. Zo ontbreekt tot nu toe Verkeer en Vervoer, welke portefeuille ofwel aan een zevende (partijloze?) Landsminister kan toevertrouwd worden, ofwel onder een ander departement kan worden ondergebracht. De heer Yrausquin heeft dus zelf, zoals wij overigens reeds eerder als zeker aannamen, geen zitting in het nieuwe kabinet. Hij is na dr Engels de tweede formateur, die géén portefeuille zal beheren.

Door de formatie van het nieuwe kabinet en het daarin zitting nemen van enkele leden die voor de Staten gekozen zijn, zal er speciaal in de DP-fractie een opschuiving plaats vinden. Zo zullen de heren Jonckeer en v.d. Meer door onverenigbaarheid van functies hun zetel aan andere DP-candidaten moeten afstaan. Hetzelfde geldt overigens voor de heer C. Kroon, wiens functie van gedelegeerde onverenigbaar is met die van statenlid voor de D.P. zullen naar alle waarschijnlijkheid thans in de Staten nemen, mevr. L. C. v.d. Linde Helmijr, C. H. W. Hueck en R. Rosario, die tevens lid zijn van de Eilandsraad Curaçao. Ook de overige aan de Regering deelnemende partijen zullen andere personen in de Staten brengen, zo zal bijvoorbeeld de heer H. I. Lopez — woonachtig op Curaçao — de heer Lampe als statenlid vervangen. ook voor de heer Beaujon (Aruba-PPA) dient een vervanger te komen.

YRAUSQUIN
....geslaagd....

v.d. MEER
....meebouwen....

v.d. Hoeven niet naar Statuutbevestiging

Willemstad. — Naar wij uit doorgaans welingelichte bronnen vernemen, zal de heer P. van der Hoeven (COP) niet naar 's-Gravenhage vertrekken om op 15 December as. de plechtige bevestiging van het Statuut bij te wonen. De heer W. Meyer zal nu in zijn plaats gaan.

Lissabon. — De voetbalwedstrijd Argentinië — Portugal is met 3—1 door Argentinië gewonnen.

Recht tot 't hart

— Lachen zonder reden verraadt gebrek aan beschaving.

E. JONCKHEER
....Premier....

Berlijn. — Premier Grotewohl van Oost Duitsland heeft tot de communistische leiders in Moskou gezegd, dat Oost-Duitsland gedwongen is eigen nationale strijdkrachten te organiseren, indien in West-Duitsland strijdkrachten in het leven worden geroepen.

Z. H. de Paus heeft ziektecrisis overwonnen

Lijfarts bestudeert mogelijkheid van een operatie

Vaticaanstad. — De gezondheidstoestand van Z.H. de Paus, die in Maart a.s. 79 jaar hoopt te worden, was gisteravond ernstig, nadat Z.H. gistermiddag een hartaanval had gehad. Men gelooft dat de Paus Donderdagnacht is onderzocht door Prof. Valdoni, een der vooraanstaande Italiaanse chirurgen, die door de lijfarts van de Paus zou zijn ontboden om de mogelijkheid van een operatie te bestuderen. Deze operatie zou een pijnlijke zwelling in de maagstreek die optrad na de hartaanval moeten wegnemen — aldus gezaghebbende kringen.

De verloven van de Pauselijke Zwitserse Garde waren gisteren ingetrokken. Kort voor middernacht werd een ieder, die geen officiële reden had om in het paleis te zijn, verzocht heen te gaan. Daarna viel er een absolute stilte in rond de Pauselijke vertrekken. De Italiaanse politie zette het grote plein voor de St Pieter af.

Men meende te weten dat de eerste symptomen van de jongste crisis in de gezondheidstoestand van Z.H. zich gistermiddag in volle duidelijkheid openbaarden. De behandelende artsen kwamen onmiddellijk in actie om het hart van de zieke te versterken. Ook werden familieleden gewaarschuwd. Gisteravond was echter — zoals gisteren nog gemeld — de alarmtoestand voorbij en leek het dat Z.H. de crisis had overwonnen.

Een medisch bulletin, omstreeks het middaguur uitgegeven door de lijfarts van Z.H. de Paus, Prof. Galeazzi in Vaticaanstad zegt:

„Gistermiddag is de toestand van Z.H. de Paus plotseling slechter geworden als gevolg van irritatie van het buikvlies, gevolgd door een spanning van de buikholte. Klinisch onderzoek en fotos hebben niets alarmerends aan het licht gebracht.

De afgelopen nacht was relatief rustig en de algemene toestand mag als bevredigd worden beschreven".

Reuter voegt hieraan toe uit doorgaans goed ingelichte bronnen te hebben vernomen dat de lijfarts van Z.H. het voornemen heeft om fotos van de maag te doen nemen. Hiervoor zal het noodzakelijk zijn dat Z.H. bariumpap inneemt Gedurende de laatste dagen heeft de Paus echter geen voedsel via de mond ingenomen.

Volgens zegslieden beschouwen de artsen die Z.H. behandelen ieder direct gevaar voor het leven van de Paus voor het ogenblik geweken. Zeer geruststellend wordt genoemd dat het hart zich schijnbaar goed hersteld heeft van de aanval van gisteren. Nader wordt bericht, dat besloten schijnt te zijn niet tot een operatie over te gaan.

In de vroeger morgen uren is Paus Pius XII in een lichte slaap gevallen.

Cepim-mutaties

Willemstad. — De mutaties van de C.P.I.M. van deze week luiden als volgt:

Aangekomen van Nederland: B. E. Zondervan, M. Hagedoorn, M. K. A. van Kicken en H. W. Dijkhoffz.
Van Paramaribo: W. J. Boutelle.
Van Sto Domingo: L. C. Koolmeyer.
Van Costa Rica: H. D. Wilsoe.
Vertrokken naar Nederland: C. J. J. van Veggel, J. H. R. Broersma, J. de Graaf, C. Koger, W. A. Spoel, B. Veldhuis, J. D. Nijholt, H. van Manen en A. H. Schulpzand.

Philipsvertegenwoordiger op doorreis

Willemstad. — Op doorreis arriveerde hedenochtend 9.10 uur met de K.L.M. machine uit Nederland op Curaçao de heer P. van Poelgeest van Philips (Nederland). De agent van Philips op Curaçao, de heer Alfred Moron Jr. van de fa Marchena en Co., Palais Royal N.V. was ter begroeting op het vliegveld aanwezig.

Voorzitter Surinaamse Staten neemt ontslag

Paramaribo. — In de vergadering van de Staten van Suriname van gisterenavond heeft voorzitter Bergen medegedeeld dat hij heden aan de gouverneur zijn ontslag zal aanbieden als voorzitter der Staten omdat hij naar aanleiding van het incident Axwijk niet unaniem het vertrouwen verkreeg.

De terreurdaden tegen Nederlanders

Vijver, poel van misdaad, door Indonesiers gedempt

's-Gravenhage. — Op last van de Indonesische politieautoriteiten is de vijver in de tuin van een huis aan de Lembangweg in Bandung, waarin enige Nederlandse arrestanten met hun hoofd onder water zijn gehouden om hen daardoor te dwingen bepaalde, voor anderen bezwarende onjuiste verklaringen af te leggen, dichtgegooid — aldus is vernomen van het ministerie van buitenlandse zaken in den Haag.

In recente nota's aan de regering van Indonesië heeft de Nederlandse regering ernstig geprotesteerd tegen de mishandeling van de Nederlandse arrestanten. In deze nota's werd melding gemaakt van deze vijver.

De Indonesische regering had in een antwoord nota het bestaan van deze vijver op de door het Nederlandse Hoge Commissariaat in Djakarta aangegeven plaats ontkend.

Van het ministerie van buitenlandse zaken neemt het ANP thans dat men van Indonesische zijde in medio November het water uit de vijver heeft laten weglopen. Ongeveer tien dagen geleden hebben rechercheur en politiemannen die per vrachtauto bij het bewuste perceel aan de Lembangweg te Bandoeng aankwamen, en die voorzien waren van spaden en schoppen de vijver dichtgegooid. Het werk geschiedde op last van de politieautoriteiten. Enkele Nederlandse arrestanten die in het huis aan de Lembangweg waren ondergebracht zijn sindsdien naar elders overgebracht.

Nieuw Delhi. — Nehroe, de premier van India, heeft gezegd, dat India bereid is, met andere landen atoomgrondstoffen te ruilen voor technische kennis.

Voor de verlofganger

Sigaretteninvoer in Nederland

Willemstad. — Personen, afkomstig van de Nederlandse Antillen (mits boven de 17 jaar) mogen 400 sigaretten (2 kartons) vrij van invoerrechten invoeren.

Indien bovenstaande vrijdom wordt overschreden, worden onderstaande bedragen aan invoerrechten geheven.

20	sigaretten	Nf 2,10
50	sigaretten	Nf 3,30
100	sigaretten	Nf 6,30
150	sigaretten	Nf 8,90
200	sigaretten	Nf 11,70
300	sigaretten	Nf 17,30
400	sigaretten	Nf 22,40
500	sigaretten	Nf 28,70
600	sigaretten	Nf 33,90
700	sigaretten	Nf 39,50
800	sigaretten	Nf 44,60
900	sigaretten	Nf 50,90
1000	sigaretten	Nf 56,10

Indien men sigaretten, welke uit entrepôt zijn gekocht, in zijn bezit heeft, is het van belang, dat men bij aankomst in Nederland een kwitantie hiervan kan overleggen.

In totaal mogen niet meer dan 1000 sigaretten of 250 sigaren of 1 kg. tabak per persoon zonder vergunning worden ingevoerd.

Junioren C.V.B. naar Costa Rica

Willemstad. — Met een chartervliegtuig vertrekken morgen naar Costa Rica de Junioren van de Curaçaose Voetbal Bond. Dit Juniorenelftal zal de volgende week de strijd aanbinden met verschillende buitenlandse teams in Costa Rica, dit in het kader van de aldaar te houden voetbalwedstrijden om de Juniorenkampioenschappen van de Pan Amerikaanse Spelen. De jeugdige voetbalers worden vergezeld door de heren Hector Weber, bestuurslid C.V.B. en de heer Rafaela, Juniorencommissie.

De Junioren komen waarschijnlijk volgende week Zondag terug. Wij wensen hen vele (voetbal)-zeges toe.

LAMPE
...medeverantwoordelijkheid....

Mordy Maduro is tevreden

Engelse ploeg naar Curacao

Schiphol. — Mordy Maduro, voorzitter van de C.V.B., landde op weg van Londen naar Rome, op Schiphol. Hij deelde mede, dat de onderhandelingen, die hij heeft gevoerd met de officials van de Football Association te Londen, geslaagd zijn, zodat eind Mei, begin Juni van het volgend jaar een Engels elftal een groot tournee zal maken naar de Bermuda's, Jamaica, Trinidad en Curaçao. De trip omvat ongeveer tien wedstrijden, waarvan zo mogelijk twee ontmoetingen op de Nederlandse Antillen, namelijk een te Willemstad en een op Aruba. Hierover zal Maduro overigens nog besprekingen voeren.

De Engelse ploeg zal bestaan uit jeugdige internationals van een leeftijd van negentien tot drieëntwintig jaar, spelers, die in de toekomst de oudere profs. zoals Matthews, Shackleton, Finney, Wright, etc., moeten vervangen. Ook zullen waarschijnlijk enkele uitblinkers van de Engelse amateurscompetitie de tournee meemaken.

Zondag as. woont Maduro in Rome de wedstrijd Italië — Argentinië bij en hij hoopt dan contact op te nemen met Italiaanse officials teneinde te bereiken, dat het volgend jaar een of twee sterke Italiaanse clubs een trip naar Amerika maken. Van Rome uit vliegt de heer Maduro naar Lissabon, waar hij aan boord zal gaan van de KLM-machine, die op 12 of 14 December op Curaçao zal arriveren.

Het oordeel van de heer Maduro over de wedstrijd Engeland — Duitsland was, dat de score gemakkelijk 5—1 of hoger had kunnen zijn. Het niveau van de Duitse voorhoede was zwak. Uitblinkers noemde Mordy Maduro Matthews en Shackleton.

Mala lenga

Typisch Arubaans radio-hoorspel voor radio Hoyer

Willemstad. — Dat onze radio stations hun best doen om ons goede programmas te brengen, mag als algemeen bekend worden aangenomen. Dat zij daar niet geheel en al in kunnen slagen heeft vele oorzaken. Naast geldelijke bezwaren is de voertaal misschien wel een der belangrijkste. Een bevolking, die 46 nationaliteiten kent aan betrekkelijk kleine bevolkingsgroepen is moeilijk via de radio te bereiken. Muziek is wel internationaal, doch de soort muziek weer niet.

In Aruba heeft een amateurs toneelgezelschap de gelukkige gedachte gehad een Nederlands boek in Papiamento te vertalen en in acht episoden te verdelen. Voor de microfoon werd dit opgevoerd, kant en klaar om door de radio uit te zenden. De naam van dit radio-hoorspel is Mala LENGA (boze tongen) met de volgende rolverdeling:

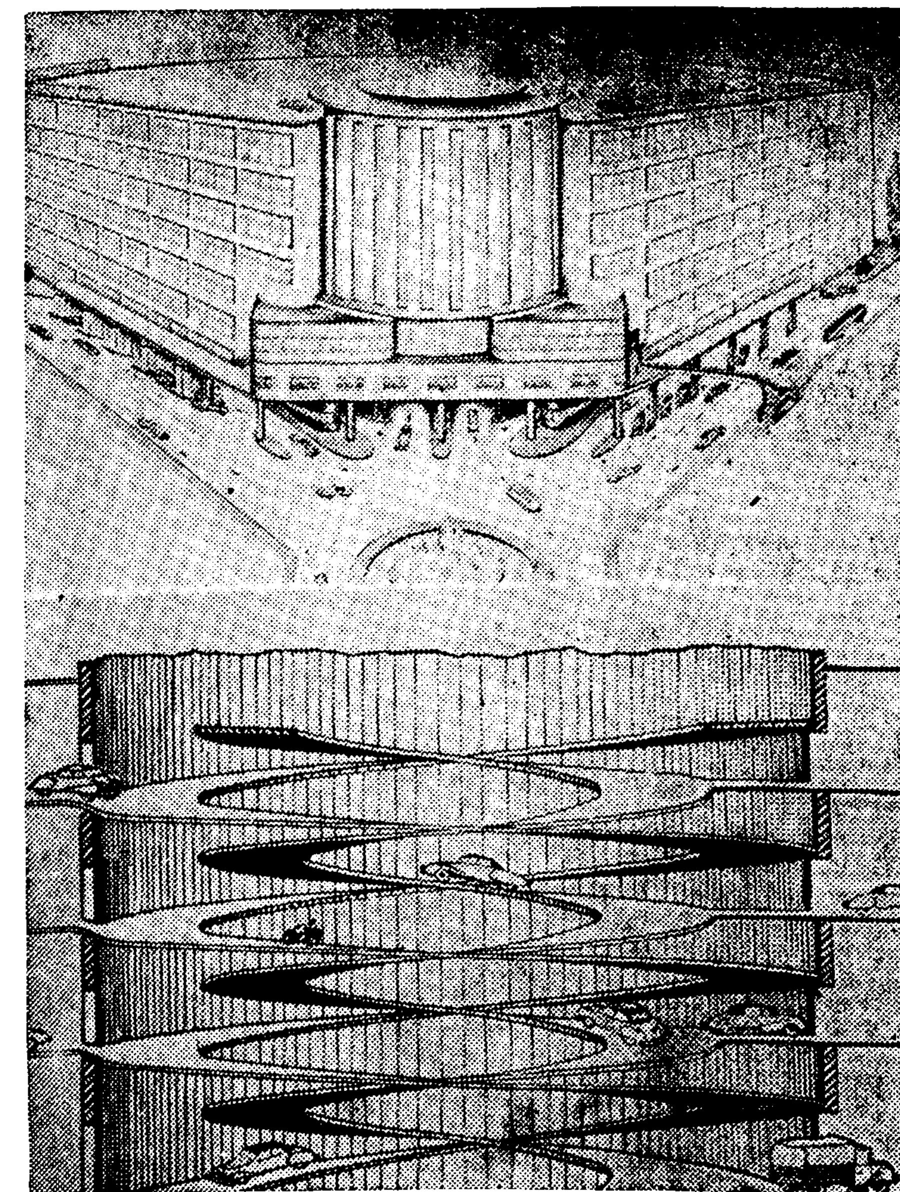
Alfonso (Hubert Booi)
Maria (Aura Croes)
Mario (Michael Kuiperi)
Alicia (Aida Croes)
Carmen (Elsa Saladin)
Federico (Joost Martijn)
Petra (Ramona Coronel)
Tony (Freddy Martijn)
Luis (Leo Kuiperi)

De eerste uitzending van deze culturele gebeurtenis vond plaats over „Voz di Aruba" en oogstte een geweldig succes.

Teneinde ook de Curaçaose luisteraars van deze Arubaanse cultuur uiting te doen genieten, brengt de firma Jan G. Nieuwenhuijzen N.V., distributeurs van de bekende FAB, Colgate, Palmolive en Halo producten, dit hoorspel gedurende acht avonden in December, aanvangende Maandagavond de 6de om 9 uur 's avonds, ten gehore via Radio Hoyer.

Het Papiamento is zeer duidelijk gesproken en is het te verwachten, dat ook zij, die deze taal slechts ten dele machtig zijn, het geheel toch kunnen volgen. De echte fijnproevers van het Papiamento zullen hier en daar een typisch verschil kunnen horen tussen Arubaans en Curaçaose woordkeus.

Het is te hopen, dat dit voorbeeld vele navolgelingen zal vinden, opdat ook een hoorspel van hier in Aruba uitgezonden kan worden.

Niet alleen op Curaçao, maar overal ter wereld heeft men te kampen met parkeerproblemen. Een technische tekenaar uit Duitsland heeft deze oplossing bedacht: een reusachtig hotel voor auto's (bovenste afbeelding). Het geniale van zijn vinding schuilt in de toren met de ineen gedraaide spiralen, waarlangs de auto's de garage in- en uit kunnen rijden zonder dat het verkeer uit beide richtingen met elkaar in botsing kan komen. Het gebouw heeft zes verdiepingen op het dak is een landingsmogelijkheid voor helicopters geprojecteerd. Verschillende Duitse steden hebben reeds hun interesse voor dit plan getoond. Misschien iets om onder de aandacht van Inspecteur Stuvel te brengen?

Een Europese bewapeningspool

Zowel te Londen als de Parijs heeft Mendès-France voorgesteld, dat de continentale mogendheden van de te vormen West-Europese Unie een bewapeningspool zouden oprichten. Economisch voordeel voor Frankrijk en controle op Duitsland zijn als de hoofdargumenten voor het vormen van een dergelijke pool beschouwd. Dit kwam reeds tot uiting in het streven, dat deze pool zich zou bezig houden met het produceren van vliegtuigen en van tanks. Beide wapens zouden niet vallen onder de beperking van de productie, welke Adenauer voor Duitsland had aanvaard, terwijl deze wapens toch de grootste kracht in de bewapening van een krijgsmacht vormen en tegelijkertijd het kostbaarste element van deze bewapening zijn. Een samenwerking zou de krachtigste wapens controleren en aan de reeds voor deze kostbare wapens bestaande Franse industrie een sterke positie waarborgen en Duitse concurrentie beperken.

Aangezien Engeland niet aan deze pool zou meedoen, toonde het zich weinig geïnteresseerd. Italië, België en Luxemburg hadden verschillende redenen om niet erg op de voorgrond te treden. Het lag voor de hand, dat daarom Nederland van zijn mening deed blijken. Het Franse plan was weinig concreet en mocht geen oorzaak zijn van vertraging van het tot stand komen van de West-Europese Unie en de overige overeenkomsten. Indien een bewapeningspool zou betekenen een samenwerking vnl. van Frankrijk en Duitsland voor de twee belangrijkste wapens, scholen daarin wel enige gevaren voor Nederland, dat tot nu toe op dit gebied van Amerikaanse hulp en voornamelijk van Engels productievermogen afhankelijk was geweest. Minister Beyen heeft er toe bijgedragen om het plan enigszins op langere baan te schuiven en het op het niveau van een werkgroep te doen bezien. De minister heeft daarbij echter erkend, dat een dergelijk samengaan bevorderlijk kon zijn voor de standaardisatie van de bewapening.

Deze standaardisatie vordert nog maar zeer weinig en is eigenlijk reeds teruggebracht tot een harmonisatie. Men zoekt naar wapens en uitrustingen, die naast elkaar en met elkaar in overeenstemming kunnen worden gebruikt.

Inmiddels komt echter de vervanging steeds meer aan de orde, omdat het materieel versleten en verouderd geraakt. Het zo juist te Washington behandelde rapport van generaal Gruenther zal in grote mate invloed uitoefenen op dit vraagstuk. Uit dit rapport zal voortvloeien, dat in de toekomst geleide projectielen en atoomwapens de voornaamste wapens zullen worden en de nieuwste electronische middelen nodig zullen zijn voor de waarschuwing, de richtmiddelen en de vuurleiding in het algemeen. Daarnaast zullen de vuurkracht en beweeglijkheid moeten worden opgevoerd en de verbindingsmiddelen worden verbeterd. De beweeglijkheid is niet alleen meer voor tanks van belang, doch eveneens voor de infanterie en de artillerie. Hiervoor het eerste wapen zullen terreinvoertuigen een noodzakelijkheid worden.

Uit dit alles vloeit voort, dat een bewapeningspool zich niet meer kan beperken tot vliegtuigen en tanks, doch dat deze zal moeten worden bezien uit een oogpunt van een moderne bewapening. Een moderne bewapening is echter niet meer binnen het bereik van één der betrokken landen afzonderlijk. Men kan hieraan toevoegen, dat ook Engeland hiertoe niet meer zelfstandig, noch in het kader van het Gemenebest op den duur in staat zou zijn.

Tot nu toe zijn de Europese landen in grote — zij het ook onderling verschillende — mate afhankelijk van Amerika. De steeds toenemende verplichtingen van Amerika in de gehele wereld in aanmerking nemende, alsmede de enorme kostbaarheid van de verdediging van het Amerikaanse continent doen ernstige twijfel rijzen t.a.v. de waarschijnlijkheid, dat in de toekomst de Europese landen op dezelfde wijze als voor heen Amerikaans materieel zullen krijgen. In elk geval zullen zij altijd achter zijn t.a.v. het modernste materieel. Toch zal juist in West-Europa, indien het eenmaal tot een oorlog mocht komen, het modernste materieel worden gebruikt.

Voor Europa is het behalve een militair belang eveneens een groot politiek en economisch belang, dat het op dit gebied minder volstrekt afhankelijk van Amerika zal worden. Psychologisch is het belang niet te onderschatten van de zekerheid, dat het in onderlinge samenwerking in staat zou zijn zelf van de moderne bewapening te voorzien en het daarmede tevens in staat zou zijn het eigen grondgebied voor een bezetting te vrijwaren.

Voor West-Europa — zeker indien Engeland aan de samenwerking zou deelnemen — zou het tot de mogelijkheden behoren het grootste deel van de eigen bewapening te produceren om deze in stand te houden. Deze industrieel zeer ontwikkelde gebieden zijn, indien een goede samenwerking tot stand zou komen, daartoe in staat. Zou deze samenwerking echter overheerst worden door het belang van één der landen dan zou dit het gemeenschappelijk belang worden bepaald, dan zou in het bijzonder de positie van Nederland zeer ongunstig worden.

2e Sectie-vergadering Maria Congres

De Maria-figuur in beeldende kunst en moderne Nederlandse poëzie

Bezienswaardige expositie was aangename verrassing

Willemstad. — „Maria in de Kunst" was het thema, dat een tweetal sprekers gisteravond voor een belangstellend gehoor in de aula van het Radulphus College belichtten. De heer J.J.A. van Bergeijk behandelde het onderwerp: Madonna in de beeldende kunst, en drs Th. M.M. Nelissen sprak over de aspecten van de Maria-figuur in de moderne Nederlandse poëzie. Na deze beide inleidingen droegen de heren drs C. Remijn en Strooi respectievelijk een gedicht van Claudel en Thompson voor. Een der sprekers, de heer van Bergeijk had in een aangrenzende zaal een kleine tentoonstelling ingericht van Mariale kunstproducten in origineel en reproductie. Z. Exc. de Gouverneur bevond zich onder degenen, die deze vergadering van de 2e sectie van het Maria Congres onder voorzitterschap van Frater Gualbert bijwoonden.

De heer van Bergeijk betoogde, dat de moederfiguur reeds in de alleroudste tijden werd uitgebeeld met de intentie eerbied en lof te betuigen. Hoogtepunten van deze uitbeelding waren de Egyptische Isis, de Griekse Demeter (meter is mater (moeder)) en de tragische figuur van Niobe met haar dochters. In de christelijke kunst worden deze uitbeeldingen vervangen door de Mariafiguur als de Moeder van Christus. Reeds in de oudste tijden van het christendom vinden wij sporen van Maria-verering. Doch deze verering nam eerst grotere en enthousiastere vormen aan na het Concilie van Ephese, dat in 431 werd gehouden en aan Maria de naam van Mater Dei (Moeder Gods) toekende. Cultuur-historisch gezien werd dit *de* moederdag. Ook tijdens de Kruistochten kwam de Maria-verering tot gretere bloei. De verering van de Moeder-maagd groeide uit tot een eigen cultus. Alle takken van de vrije en toegepaste kunsten hielden zich daarmede bezig. De wijze waarop zij Maria uitbeeldden varieerde, doch veranderde niet.

In hun poging tot de uitbeelding van het bovennatuurlijke in Maria zijn de Vlaamse primitieven wonderlijk geslaagd. De hieratische afbeelding, die de figuur van de Moedermaagd op een afstand houdt, wordt in de middeleeuwen vervangen door een Marie-gestalte, die dichter bij de mens staat.

Het meest zijn uitgebeeld: de boodschap van de engel Gabriel aan Maria, de Visitatie, de geboorte van Christus, de Moeder met Kind, de Mater Dolorosa (waarvan de pietá de diepste uitdrukking is), de Hemelvaart van Maria, en Maria als de Koningin des Hemels. Natuurlijk bestonden daarnaast nog vele andere uitbeeldingen, zoals de Zeven vruchten en smarten. De rozenkransgeheimen, de litanie van Loreto, enz. boden voldoende stof voor variatie in de Maria-uitbeelding. Spreker demonstreerde dit aan de hand van een aantal voorbeelden.

De Byzantijnse madonna is van alle aardsheid ontdaan. De latere Russische ikonen sloten zich hierbij aan. Bij deze uitbeeldingen ontbrak ieder tederheidscontact tussen Moeder en Kind.

Na een aantal klassieke voorbeelden uit de Italiaanse renaissance gegeven te hebben, memoreerde de heer van Bergeijk de crisis in de religieuze kunst in de 19e en 20e eeuw. De Beuroner School, de praeraphaelieten in Engeland, Toorop, Eloy, Leo Brom, Charles Vos, Carles Eijck, Joep Nicolas en Termote hebben niet zonder succes een herleving van deze religieuze kunst gestimuleerd.

De heer Nelissen, welke hierna aan het woord kwam, zeide dat er twee soorten Maria-gedichten in de Nederlandse literatuur ondertekend kunnen worden, namelijk die welke de traditionele Maria-figuur tot onderwerp hebben en die welke speciaal de mens in Maria belichten. Spreker betoogde, dat de paraphrase van het bijbelverhaal en de legende (de bijbel voor de armen van geest) vaak tegenstrijdige trekken vertonen. Hij citeerde een groot aantal dichters zoals Schreurs, Pol de Mont, Marie Koenen, Jan Engeleman, Paul Claudel, Gabriel Smit, Albert Kuyle, Anton van Duinkerken, Gerard Wijdeveld, Alex Campaert, Frank Valkenier, Jan Eekhout en Chris de Graef.

Waar de moderne Nederlandse dichters zich wagen aan de uitbeelding van Maria als mens, lijden zij aan een te veel aan subjectiviteit. De Annuntiatie is het onderwerp van vrij veel gedichten.

Telegram uit Vaticaanstad

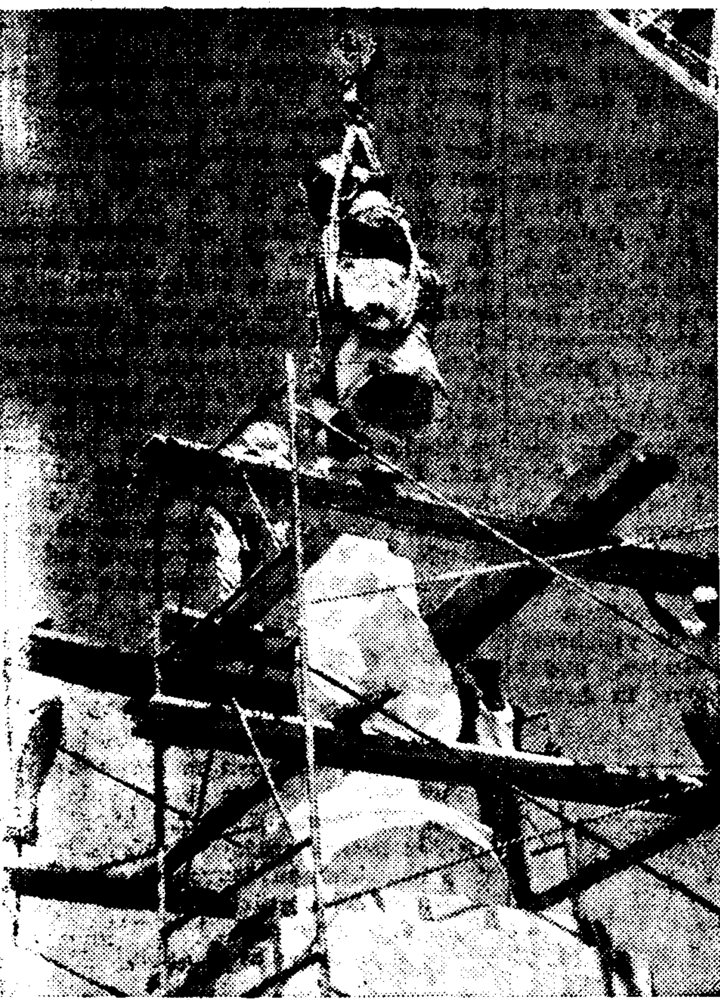
Aan het slot van de sectie-vergadering droeg de heer Remijn het gedicht van Paul Claudel: „La Vierge a Midi" voor, terwijl de heer Strooi Thompson's „Our Lady of the Night" declameerde.

De voorzitter van de vergadering, Frater Gualbert, die de sprekers ook had ingeleid, bracht hen aan het einde van de bijeenkomst hartelijk dank en nodigde de aanwezigen uit tot het bezichtigen van de kleine Maria-tentoonstelling in de nevenzaal van de aula.

De secretaris van het Congres, de heer H. Hermans, had aan het begin van de avond nog voorlezing gedaan van een telegram uit Vaticaanstad van de volgende inhoud: „Erkentelijk voor de hulde, Hem betuigd door het Maria Congres van Curaçao, zendt de Heilige Vader aan Pater van Rooy, aan mr. Weeber, aan secretaris Hermans en aan alle deelnemers vaderlijk Zijn Apostolische Zegen." De vergadering stortte daarna een gebed voor Z.H. de Paus, Wiens gezondheidstoestand volgens de laatste berichten zorgen wekt.

Klein, maar fijn!

Klein, maar fijn, is de kwalificatie, die past voor de aantrekkelijke expositie, die door de heer van Bergeijk in de nevenzaal van de aula van het Radulphus College ter gelegenheid van de 2e Sectievergadering van het Maria Congres was ingericht. Naast een groot aantal zeer goede reproducties van werken van Mariale kunst, bevatte de expositie ook verschillende originelen, zoals een Madonna en Kind van Domenico Beccafumi (1486-1551) en een uit hout gesneden Pietà uit het bezit van rector Hulsman. Volgens mededeling van pater Hulsman is dit laatste beeld „voor oud vuil" op een zolder gevonden. Het is 17e eeuws, Vlaams met sterke duitse invloed. De kunstkenner Catz bood er f. 8000.-- voor. Bijzonder de aandacht trok ook een Madonna het Kind van Charles Vos uit het bezit van de fraters. Verder bevatte de expositie veel plaatwerken, triptieken, ikonen, etc. Voor de bezoekers een aangename verrassing en voor de inrichter een groot succes.

Gisteren werd het laatste stuk gemonteerd op het Mariamonument op de Berg Ararat, dat op Woensdag 8 December a.s. wordt ingezegend. Enorme takels kwamen er aan te pas om Maria's Kroon te bestemder plaatse te brengen. De werkzaamheden verliepen vlot onder deskundige toezicht en belangstelling van de zijde van de bevolking.

Bezoek van de Sint aan het Bargebad

Willemstad. — De stads CPIM-CSM werknemerskinderen zullen op Maandag as. om 17.30 uur de goede Sint in hun midden hebben. Ook voor deze kinderen bracht de Sint enkele leuke filmpjes mede, die na het vertrek van de Sint en zijn gevolg, zullen vertoond worden, terwijl de kinderen getracteerd zulllen worden op snoep, ijsjes en taai-taai.

Voetbal van de week

Suffisantdorp. — Zaterdag 20 uur S.V.V.S. — Trumbles (CPIM); Zondag 16 uur: Uniao — Oriola Jr; Maandag 20 uur: N.A.S.V. — D.W.S.; Dinsdag 18.30 uur: Asiento Jr — Willemstad Jr en om 20 uur twee Asiento-combinaties tegen elkaar; Woensdag 20 uur AB-CPIM — White Tigers; Donderdag 20 uur: Bedrijfslab (CPIM) — Maduro & Sons en Vrijdag 20 uur: S.V.V.S. — Gasmaatschappij.

Om de Poldervaart beker

Willemstad. — Zaterdagmiddag om 17 uur wordt op de tennisbaan van de Barges Bad Club een aanvang gemaakt met de Lawn Tennis-competitie tussen Suffisantdorp en de Barges Bad Sportclub, waarvoor de heer L. Poldervaart, chef van de Afdeling Arbeidszaken CPIM een wisselbeker beschikbaar stelde. De eerste ontmoeting zal plaats vinden tussen A. Abendanon en D. Armstrong en de tweede tussen P. Meije en B. Leander. Belangstellenden zijn hartelijk welkom.

Sint Nicolaas naar Suffisantdorp

Suffisantdorp. — Maandag om 15.30 uur wordt Sint Nicolaas in het dorp verwacht, eerst brengt hij een bezoek aan de kleuterschool, daarna gaat hij met zijn gevolg naar de bioscoop waar alle kinderen tussen de leeftijd van 4 tot 12 jaar de Sint zullen opwachten. Wanneer de Sint en de Zwarte Pieten van de kleintjes hebben afscheid genomen wordt een speciale film, welke de Sint uit Spanje heeft meegebracht afgedraaid. Deze voorstelling is toegankelijk voor alle kinderen. De normale bioscoopvoorstelling van 20 uur komt dan te vervallen.

S.S.A. cricket-competitie

Suffisantdorp. — Op het programma staat voor Zondag as. in het Stadion de A-klasse-ontmoeting tussen Mercurius en Grenada-B en op het terrein achter de bioscoop de B-klasse-ontmoeting tussen Hairoon — St John's Aanvang 9.30 uur.

Het weer

Max. temp. 30.1 C (86.2 F), min. 24.6 C (76.3 F) en gem. 27.2 C (81 F) Max. wind 18, min. 3 en gem. 11 knopen. Vochtigheid 70%. Neerslag 23 3 mm. Helder 7, licht bewolkt 7, bewolkt 10 uren.

Vaart en Vlucht

Haven: Vrachtschepen 9 in en 5 uit, tankschepen 12 in en 8 uit; zeilschepen 6 in en 8 uit. Passagiers landend 2. vertrokken 14 en doorgaand 81.

Hato: Vliegtuigen 9 in 9 uit; Passagiers landend 130, vertrokken 61 en doorgaand 53.

SURINAME

Indonesiërs op de Surinaamse kiezerslijst

Paramaribo. — De Staten van Suriname hebben met algemene stemmen het ontwerp aangenomen dat de Indonesiers na naturalisatie alsnog op de kiezers lijst zal doen plaatsen.

De vergadering eindigde in een incident bij de behandeling van een motie van het lid Pengel om adheasie te betuigen met het communique van de NPS over de bewering van de Partij Suriname dat er in de Staten wantoestanden heersen. Het lid Axwijk zeide dat de voorzitter het reglement van orde niet juist hanteert, toen deze vond dat hij te lang sprak over een persoonlijk feit in antwoord op beschuldigingen van de VHP dat hij — Axwijk — rassenhaat kweekt. De voorzitter Bergen vroeg toen een vertrouwens votum. Na langdurige debatten kreeg Bergen inderdaad dit votum terwijl een motie van afkeuring tegen Axwijk werd geformuleerd, die met 15 stemmen voor, 1 tegen en 4 onthoudingen werd aangenomen.

Het lid Findlay wees er op dat volgens het reglement van orde het lid Axwijk de gelegenheid moest krijgen zijn woorden terug te nemen, doch dit is niet geschied.

AGENDA

WEST-END:

„Escape from fort Bravo;" 19.00 en 21.00 uur.

CINELANDIA:

„Veils of Bagdad"; 19.00 en 21.00 uur

ROXY:

„Meet dr. Jekyll en mr. Hide"! 19.00 en 21.00 uur

Caribe

„Tiger woman"; 20.00 uur

REX:

„Clipped wings" 20.00 uur

ROYAL:

„Lone gun"; 20.00 uur

Theater Suffisant:

„Arctic flight",, 18.00 uur

APOTHEKEN.

De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Central; Bredestraat 45, tel 3281, in Punda door Botica Popular, Columbusstraat 15. tel: 1269.

WIT GELE KRUIS:

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Agtmaal, Nieuwindtstraat 22a tel: 3773.

De Heer en Mevrouw
TH. BORS-AARSEN
geven met grote vreugde kennis
van de geboorte van hun dochter
Beatrice Beulah Maria
Willemstad 2 Dec. 1954.

Onbesteld en niet afgehaald

Zijn er ook brieven voor U bij?

Willemstad. — In de afgelopen week werden de navolgende poststukken onbestelbaar bevonden.

Brieven

A. Thomas Hyde Allan, 2, J. Amelo, Amelia Alias, Gaspard Arrendell, Joice Avis, Baselio Augustin, Stella Alle, C. G. Adoptie.
B. Lucille Brunder, Theodasia Barrett, Edith Bryan, G. Buitenhuis, L. Berchmans, Dario Brigida, Carlos Bryean, J. G. Bratman.
C. John R. Crenshaw, Alexander Cumberlatch, Isabel Carolina, Teresita Curiel, Maria Clement, Jose Carreia.
D. Jhannes Daal, Georgina Douglas, P. J. Dronk, Sol. Doran.
E. Dulcina H. Eeli, Gwendoline Everz, Steven Brother, Paul Emanuel, Editha Eugenio, Mirna Eugenio.
F. Jorge Antonio Floers, Florence Flaharty, Julia Forde, James A. Fenton.
G. Mary L. Gumbs, H. de Groot, J. D. G. van der Geld, Sophia Gibbs,
H. Jose A. Henriquez, Violet Hughes (3) Soreen Husbands, Wed. M. van de Helm,
J. I. Jansen, R. Joseph, Alfonso Janga, H. Jansen, Candilaria Jenny, Ruth Jones, Thelbert Jones, Hugo Jessurun, Joao Costa de Jesus.
K. Simon Kirindongo, O. de Korte, (2), M. Koster.
L. E. Lackin, Rosa M. Limval, H. Lodewijk.
M. Gilberto Martis, Augusta Molina, Au bon Marche, Servania Martes, Maude Morton, I. Maagdelijn, Eunice Mills, Etienne Meyers, H. F. Metroos, L. J. de Martinus, L. J. Martinus.
N. Yonnie Nicolaas, L. C. Nickolson.
O. Victoria Oleana, Josephine O'Brien.
P. Beryl Ruby Phillips, G. V. Prince, Ana Page, A. J. Phillip, Isabelle Parris.
Q. S. McQueen.
R. Lilie Richardson, Olgon Richardson, Gilbert Reyes, Cecilia Robin, Carolina de Rovetto (3), Irene Rolland, Olthof Roebers, F. H. Radema,
S. L. Schenker, M. Schell, Fam. Smit, J. Snijder, Ludovica Sintjago, M. da Sliva Gois, A. Schsuben.
T. Edith Thompson, L. Tonino, Dorothy Taylor, Linton Thomas.
V. Verhaagen.
W. Beatrice Wilson, Phoenix White, America Esteban Wanga, James Wraner.
Z. Florita Zulia.

Drukwerken

A. R. C. Allan,
B. P. Bootsman, P. E. E. Briet, M. F. Brakke.
C. Fam. Christiaans (4), Simon Caine, T. den Dikken, C. Davis, R. N. Duncan, Ernest Duncan.
E. R. E. Entrop, Darnley Edwards (2).
F. J. H. S. Fernandes, Hr. Fredis.
G. S. Guth, G. Gietel, C. de Groot.
H. E. Hawkins, G. Heising, Violet Hughes, Ruben Dario Hernandez, L. v/d Houten.
J. Tomas Ramon Jurado, Eugenio S. Jansen.
L. W. Lebacs.
M. A. J. A. Martinez-Wooldrink, J. P. Martina, Chr. van Maastricht.
N. Mr. en Mrs. Nickolson.
P. Wilma F. Pruijs, Corneliu M. Pieter. Roberto Prince (3).
R. Marianita Raphael, H. E. Romijn.
S. J. C. S. Sermaat, N. Stoffel, G. Sikma.
V. Ir. R. van Vliet, W. F. de Vos.
W. Esther Walters, J. Wijngaarde.

Aangetekende Stukken

A. Cheaddie Airall.
B. Lilia Borgschot.
C. Saul Crivocei, Gerald Caddle, P. Christiaans.
G. Ernestina Gonzales.
H. Erie G. Hebbon.
I. Messrs C. L. Isenia.
J. L. A. Jesule.
K. A. Ch. Koswal, J. R. Kruizinga.
L. W. J. Labans, Aaltje de Lang.
M. W. C. Martina, A. Martinez.
N. Sergt. Nafker.
P. D. Pijpers, Remé Paulin, W. A. Palm, L. L. Pourier, Caristiaan Leonard Pauli.
R. Huurder van Rens, A. B. Rudolf, Raymond Rose, C. M. Rhuggenaath.
S. F. Sondermijer-van Brederode, M. C. Salome.
V. H. Valpoort.
W. Henriette de Wint.
Y. Leung Yat.
Z. O. E. Zimmerman.

Bestaat er een „gezagscrisis" onder de jeugd?

Coördinatie van Sinterklaas-intochten ★ Jongens aan de martelpaal ★ Welvoorziene roverscholen ★ Dorpsjeugd moet zich aanpassen aan de fabriek (en reageert met maagklachten) ★ „Boeren zonder land" krijgen bedrijf in nieuwe polders.

De negentiende eeuw was de tijd van de verdwijnende, onze eeuw is die van de opnieuw groeiende tradities, althans in Nederland. En met deze laatste bedoelen we dan niet zozeer oude folkloristische dorpsgebruiken, die door enthousiaste volkskundigen nieuw leven worden ingeblazen, als wel in onze tijd gegroeide gewoonten, die bij het publiek warme weerklank vinden.

Toegegeven, sommige van deze nieuwe tradities hebben iets kunstmatigs en gestroomlijnds. Ze zijn "verzonnen" door organisatoren van volksfeesten, comité's van middenstanders of verenigingen van allerlei slag en bijna altijd heeft de coördinerende hand van de overheid er zich mee bemoeid. De propaganda, die er in pers en radio voor wordt gemaakt, overtreft dikwijls verre hun betekenis en in menig geval krijgt men de indruk, dat zij alleen, dank zij deze propaganda, belangstelling blijven trekken.

Nieuwe tradities groeien

Maar er zijn er ook, die kennelijk gewaardeerd worden door het publiek en klaarblijkelijk aan een in bepaalde groepen of in de gehele bevolking van een plaats of streek levende en tot nu toe niet bevredigde behoefte voorzien.

Tot dergelijke nieuwe, maar niet meer weg te denken, tradities behoren de halfstok hangende vlaggen en de plechtige twee minuten stilte op de Dodenherdenkingsavond aan de vooravond van de Bevrijdingsdag. Voorts, op een geheel ander plan, de tot een algemeen plaatselijk feest uitgegroeide Vlaggetjesdag in de havens, vanwaar de haringvloot in het voorjaar uitvaart, de openbare verbranding, onder leiding van de politie, van Kerstbomen in de dagen rond de Jaarwisseling en de officiële intocht van de zo oude Sint-Nicolaas in Amsterdam en in vele andere dorpen en steden in de tweede helft van November.

Officiële Sinterklazen

In de hoofdstad, maar langzamerhand ook in menig andere stad, is de aankomst van „de" Sint een gebeurtenis van betekenis geworden, waar tienduizenden naar komen kijken. Dit jaar bedroeg het aantal belangstellenden in Amsterdam zelfs enige honderduizenden. H.M. de Koningin was er met haar twee jongste dochtertjes en zoals altijd — in de hoofdstad bestond deze traditie reeds voor de oorlog — werd de Goedheiligman door de burgemeester verwelkomd.

De ontvangst, die de Spaanse heilige in verschillende grote en provinciesteden ten deel valt, mag er echter ook wezen. Vrijwel overal heeft men ingezien, dat het onjuist is om in elke buurt en bij elk groot warenhuis een eigen Sinterklaas te laten aankomen. Dikwijls vielen deze intochten op verschillende data, zodat slimme jongetjes de Sint en zijn knechten, in één week tijd, twee maal per boot, één maal per trein en soms ook nog eens per vliegtuig uit Spanje konden zien arriveren. Om van de situaties, die ontstonden, wanneer de stoeten van twee concurrende Sinten, die op dezelfde Zaterdagmiddag uit het zonnige Zuiden waren gearriveerd, elkaar in parallelstraten rakelings passeerden, maar niet te spreken. In zijn jeugd heeft uw briefschrijver een dergelijke fatale ontmoeting eens meegemaakt. Zijn ouders redden toen de situatie door te verklaren, dat de ene Sinterklaas de echte, en de andere een nagemaakte was, maar het Sinterklaasgeloof van hun spruit had een gevoelige klap gekregen.

Thans hebben de meest plaatsen één grote intocht, waar muziekverenigingen, zangkoren, bereden politie en meestal ook het college van Burgemeester en Wethouders hun medewerking aan verlenen. Na deze joyeuse entrée weet de goede bisschop het zó in te richten, dat hij gelijktijdig in tal van magazijnen en melkinrichtingen zitting houdt en ook nog op een onnoemlijk aantal Sinterklaasfeesten van verenigingen en grote ondernemingen verschijnt. Optochten, die tot fatale ontmoetingen kunnen leiden, zijn er dan echter niet meer bij, hoewel men dit natuurlijk niet al te strikt moet nemen.

Kleine gangsters

Sint-Nicolaas is het feest van de jeugd, en dat brengt ons op een onderwerp, waar in de kringen van deskundigen en geïnteresseerden de laatste tijd veel over wordt gesproken: de mentaliteit van de thans opgroeiende generatie van Nederlandse jongens en meisjes. Er is, de eeuwen door, geklaagd over de baldadigheid van de Nederlandse jeugd, maar het is de vraag, of die langzamerhand niet zeer uitzonderlijke vormen is gaan aannemen. De politie klaagt, dat de vernielingen, die jaarlijks door de jeugd aan particuliere eigendommen (in aanbouw zijnde huizen, geparkeerde auto's, opgeslagen goederen) en aan overheidsbezit (in het bijzonder aan parken, afrasteringen en dergelijke) wordt aangericht, in de tienduizenden loopt.

Maar er is nog iets ernstigers. Waarschijnlijk onder de invloed van films en stripverhalen van het slechtste soort, misschien ook van sommige radio-hoorspelen, bestaat er bij een (gelukkig nog klein) deel van de jeugd een neiging om zich te vermaken op een wijze, die niets meer met spel te maken heeft en die ook de grenzen der baldadigheid overschrijdt. Regelmatig leest men in de bladen over „benden", die door groepjes schooljongens worden gevormd en waarvan de leden een ware terreur uitoefenen op hun leeftijdgenoten in de omgeving. Opererend vanuit een „hol" in

een oud schuurtje of ergens in de duinen, besluipen zij argeloos voorbijkomende jongens en meisjes, nemen hen, als zij er de kans toe zien, gevangen en mishandelen hen dan dikwijls op ergelijke wijze. In het Gooi opereerde in het begin van dit jaar een bende, die de gewoonte had haar gevangenen aan een martelpaal te binden en met zwepen te bewerken. Een koksmaatje uit een hotel, dat tot hun slachtoffers behoorde, liep daarbij verwondingen op. Een andermaal bonden zij een passerend meisje aan handen en voeten en lieten haar zo van een heuvel afrollen. Zelfs is het al voorgekomen, dat bij gevechten, die door dergelijke benden werden uitgelokt, jongens zo ernstig werden gewond, dat zij kort daarop overleden of lange tijd in het ziekenhuis moesten worden verpleegd.

Andere benden (waarvan de leden meermalen uit zeer behoorlijke milieu's afkomstig waren) specialiseerden zich meer op roof en diefstal. Hun „holen" bleken ware opslagplaatsen van ontvreemde goederen. De heren beschikten er over grote hoeveelheden

Eén der vele vormen van ergerlijke baldadigheid onder de jeugd, die de Nederlandse politie handen vol werk geeft: het leeggieten van melkflessen, die door leveranciers voor de deuren der huizen zijn neergezet.

snoepgoed, maar ook over dekens, wapens, een gramofoon en technische gereedschappen en in één geval hadden zij zelfs, met gestolen materiaal, een telefoonlijn aangelegd, waarmee ze elkaar konden waarschuwen voor onraad.

Nerveuze jeugd

Natuurlijk zijn dit uitzonderingsgevallen. Het gros van de jeugd houdt zich verre van dergelijke lugubere vermaken. Maar toch doen zich ook bij haar, naar de mening van vele deskundigen, de invloed van een tekort aan mogelijkheden tot goede vrije-tijds-besteding en gezonde ontspanning, de invloed van gangster-strips en gangsterfilms, en mogelijk ook het feit, dat deze generatie in de bezettingstijd opgroeide, gelden. Het hoofd van het geneeskundig schooltoezicht in een middelgrote Nederlandse stad, die 121 scholen met bijna 26.000 leerlingen controleert, verklaarde onlangs, dat er naar zijn mening een onrustbarende toeneming valt te constateren van overspannenheid en nervositeit bij de opgroeiende jeugd. Een andere deskundige, de zeer gezaghebbende hoofdcommissaris van politie te Tilburg, de heer Eissens, sprak in een rede van een „gezagscrisis" onder de opgroeiende generatie, waarmee hij bedoelde, dat de jongeren geen eerbied meer hebben voor de boven hen gestelde instanties.

Het is dikwijls moeilijk uit te maken, in hoeverre men bij dergelijke verschijnselen te maken heeft met gevolgen van oorlog en bezetting — toen immers sabotage van het (Duitse) gezag als prijzenswaardig gold — en in hoeverre met de gevolgen van de groei der steden, de snelle industrialisatie en de moderne techniek.

Dat de aanpassing, vooral van de landelijke bevolking, aan het huidige levenstempo wel eens moeilijkheden kan opleveren is o.a. in verschillende dorpen in het Oosten van Nederland gebleken. Met name in het gebied rond het plaatsje Gramsbergen is het opgevallen, dat vele jongelui de laatste tijd klachten over nervositeit uitten en dat het aantal lijders aan waarschijnlijk door nervositeit ontstane maagkwalen of opmerkelijk groot is. De meeste artsen verklaren dit uit het feit, dat een groot deel van de nog in landelijke stilte opgegroeide jongelingschap van deze streek de laatste jaren in nieuwe fabrieken in de omtrek is gaan werken. De overgang van het kalme dorpsmilieu naar de nerveuze haast van de moderne fabriek kunnen zij geestelijk niet verwerken en vandaar de klachten.

In de betrokken fabrieken doet men zijn best de aanpassing van deze nieuwe werkkrachten zo geleidelijk mogelijk te doen verlopen, terwijl er tevens naar gestreefd wordt door de oprichting van dorpshuizen en sportvelden in de dorpen de in de industrie werkzame jongeren gezonde verstrooiing te verschaffen. De overheid geeft daar zelfs subsidies voor, maar daartoe is nodig, dat de gehele bevolking het met de schepping van dergelijke ontspannings gelegenheden eens is, en dat is — helaas — in deze door landbouwers bestuurde gemeenschappen nog niet altijd het geval. Wat niet betekent, dat de buurthuizen en sportvelden er op den duur niet komen zullen.

„Uitgeruilde boeren"

In het algemeen kan men zeggen, dat zowel de overheid als het bedrijfsleven een open oog hebben voor de vele sociale en sociaal-economische vraagstukken, die zich momenteel in het dichtbevolkte en zich snel industrialiserende Nederland voordoen. Dat blijkt niet alleen uit de pogingen, om door omscholing het nijpende gebrek aan arbeidskrachten in vele industrieën te verminderen, maar ook uit de wijze, waarop ten plattelande ruilverkaveling en herontginning worden bevorderd. Beide gaan dikwijls samen, maar terwijl herontginning is gericht op het vruchtbaarder maken van het land (door betere waterafvoer en -aanvoer, weggraven van slechte grondlagen en egalisering), is het de bedoeling van de ruilverkaveling, dat aan de versnippering van landbouwgronden een einde wordt gemaakt.

In vele streken (Groningen vormt hier een gunstige uitzondering) zijn de landerijen der boeren door vererving, aan- en verkoop op dwaze wijze in talloze perceeltjes verdeeld, die dikwijls vèr uit elkaar en op grote afstand van de eigenlijke boerderij zijn gelegen. Bij ruilverkaveling trekt men nu, door onderlinge ruil, deze perceeltjes zoveel mogelijk samen tot gesloten, vlak bij de boerderij gelegen, gehelen. Tegelijk zorgt men er voor, dat landerijen en boerderijen goede en logische toegangswegen krijgen, die weer aansluiten op de hoofdwegen. Hetzelfde doet men met vaarten en sloten.

Een nadeel van dergelijke ruilverkavelingen is, dat na de herindeling van de gronden, wegen en wateren dikwijls enige boeren overblijven, voor wie geen grond meer over is. Natuurlijk ontvangen zij een behoorlijke vergoeding voor hun verloren bezit, terwijl het oorspronkelijk tevens de bedoeling was van de overheid deze mensen te helpen emigreren naar Canada of elders. Hiervoor bleek echter weinig belangstelling te bestaan bij de „uitgeruilde" boeren. Vooral in Zeeland, waar na de inundaties van 1944 en de ramp op vrij grote schaal ruilverkavelingen plaats vinden, zat men een beetje met deze „boeren zonder land", tot bleek, dat zij wèl genegen waren zich in één der nieuwe Zuiderzeepolders te vestigen. Blijkt deze tendens ook in andere gebieden, waar men gaat ruilverkavelen (een nieuwe wet, die de uitvoering van ruilverkavelingen moet vergemakkelijken, is onlangs door de Tweede Kamer aanvaard) te bestaan, dan is daarmee een grote moeilijkheid, die uitvoering van de plannen nogal eens ophield, overwonnen. En hoewel er voor vestiging in de nieuwe polders gegadigden te over zijn, kan de overheid zeer wel aan boeren, die er na een ruilverkaveling bij overschieten, voorrang geven.

De berouwvolle zondaar. Vele jongelui, die in verband met baldadigheid of gangster-practijken met de politie en de rechter in aanraking komen, zijn niet slecht. Na een ernstig woord van een in de behandeling van jeugdzaken geschoolde politie-ambtenaar komen de waterlanders voor de dag. Er is alle kans, dat deze jongen in de toekomst niet meer van het rechte pad af zal wijken.

De verleiding

Men komt altijd weer in de verleiding om de Sovjet-Russische politiek voor bijzonder lomp en onbehouwen te verslijten, wanneer men haar demarches gade slaat. Haar jongste uitnodiging aan drie en twintig landen tot het houden van een conferentie over de collectieve veiligheid is daar weer een voorbeeld van geweest, nog overtroffen door de allerlaatste poging van minister Molotov om de ratificatie van de Parijse accoorden dan tenminste uitgesteld te krijgen wanneer de conferentie, die zijn regering heeft voorgesteld, ook naar een verdere toekomst verschoven zou worden, hetgeen om de meest elementaire technische redenen al noodzakelijk geweest zou zijn, ongeacht de vraag of de mogendheden al dan niet oren naar de conferentie gehad zouden hebben. Dit alles — en daarbij niet te vergeten de feitelijke inhoud van de Sovjet Russische voorstellen — is voor Europa, zoals het op dit moment is dermate onacceptabel, dat Moskou zich onmogelijk kan voorstellen een schijn van kans te maken met de feitelijke inhoud van zijn voorstellen. Zo dom en lomp kan de politiek van Moskou niet zijn, aangezien de Sovjet Russische machthebbers niet zo dom kunnen zijn.

De Westerse tegenpropaganda is te vaak geneigd de Sovjet-Russische politiek in deze onbeholpen trekken af te schilderen. Er is een grote mate van innerlijke tegenspraak en ongedecideerdheid in de houding van het Westen tegenover de Sovjet-politiek. Zijn wij enerzijds geneigd die politiek zo hard wij kunnen belachelijk te maken, anderzijds vertoont het Westen bij vele gelegenheden de sterke trek om de potentie van de Sovjet-braintrust te overschatten. Wij denken te vaak dat er een schier bovenmenselijke intelligentie in de leidende laag der Sovjet-bestuurders werkzaam is, terwijl er natuurlijk slechts sprake kan zijn van een wat hoger of wat lager gemiddelde, dat dan onvermijdelijker wijze ook nog weer aan fluctuaties onderhevig is, precies als overal ter wereld in alle gezelschappen.

Al die uit het lood liggende beoordelingen, die in het Westen zo algemeen ten beste worden gegeven zijn vermoedelijk in hoofdzaak te verklaren uit de angst voor het onbekende. Uit angst overschatten wij de tegenstander, en die overschatting stimuleert wederom onze angst. Van de weeromstuit voelen wij ons geneigd hem belachelijk te maken, waar wij de kans schoon zien doch dit versterkt ons gevoel van onbehagen. In ons hart weten wij wel dat die onvoorstelbare stupiditeit welke wij hem zo gaarne toedichten de werkelijkheid niet kan zijn. Dit draagt er dan weer toe bij, dat wij hem bij een volgende gelegenheid te ernstig nemen.

Toegegeven: de tegenstander heeft zich zo weten uit te sluiten van onze waarneming, dat het volstrekt onmogelijk is hem te kennen in zijn representatieve persoonlijkheden, zijn organen, organisaties en instellingen en hun werking, zoals wij ieder land in de vrije Westelijke wereld kennen. Die afgeslotenheid, die „unheimisch" stemmende onbekendheid, werkt als een belangrijk tactisch wapen op de Westelijke geesten doch als men zich al deze omstandigheden gerealiseerd heeft, dan begrijpt men ook, dat het des te meer zaak is het hoofd koel te houden. Dergelijke psychologische wapens werken maar in die mate, waarin de tegenpartij bereid is er onder de indruk van te raken.

Een politiek, als waarvan deze jongste Sovjet-Russische voorstellen weer een manifestatie vormen zou de Sovjet-Unie — grof en onwaarachtig als zij inderdaad is — zich nauwelijks kunnen veroorloven, als zij niet wist te kunnen speculeren op onze angsten. Maar zij is niet zo dom als zij eruit ziet, al bedoelt zij dan veel iets anders dan zij voorgeeft. Waar het Moskou om te doen is dat is het telkens weer pogen van de verleiding om ons los te maken van de politieke lijn, die wij volgen, om gehoor te gaan geven aan compromissen waardoor wij ontdaan zouden raken van de positie van kracht, welke wij hoe dan ook trachten op te bouwen, en wij onderworpen zouden raken aan de macht, die in dat geval de sterkste zou worden: Moskou. Zolang wij in goed verstand redeneren kunnen wij dit nooit doen, maar er zijn er zovelen in West-Europa, die niet in goed verstand redeneren omdat zij ofwel bezeten zijn door een nationaal vaderlandslievend genoemd ideaal ofwel door de angst voor een rechtstreeks conflict met Moskou.

De Sovjet-Unie zal niet ten oorlog tijgen, omdat wij haar conferentie voorlopig afwijzen. Zij zal doorgaan met haar politiek, misschien in een wat verhoogde graad van zenuwprikkeling. De verleiding echter blijft voor de Duitsers en de Fransen.

In beide gevallen komt dat op dezelfde angst neer, want ook de nationale patriotten worden daar in hun hart door verteerd. Zij vrezen de hopeloze zwakte van Duitsland, zolang het niet verenigd is tot een nationale staat, ofwel zij vrezen voor de zwakte van Frankrijk tegenover dat nationale Duitsland. De Sovjet-Russen behoeven slechts te speculeren op onze angst, onze nationaal-politieke angsten of onze angst voor de oorlog, waarmee zij soms bedektelijk, soms meer openlijk dreigen. Die speculatiebedrijven zijn dan ook getrouwelijk, en vermoedelijk doen zij het volstrekt niet, vervuld van innerlijke trots over hun eigen handelingen. Ook zij moeten begrijpen, dat het een lelijke, naar de vorm plompe en naar de strekking door een element van chantage besmette politiek is. Maar wat willen zij? Tenzij ze het laatste oordeel van de derde wereldoorlog over zich willen afroepen kunnen zij niet anders. In de afgelopen maanden hadden zij de hele Westelijke wereld als een kaartenhuis ineen kunnen laten zakken, als zij de werkelijke vereniging van Oost- en West-Duitsland hadden aangeboden. Men stelle zich de uitwerking daarvan voor in de verwarring en hopeloosheid na de conferentie van Brussel!

Zij hebben het nochtans niet gedaan, en ofschoon men in de politiek nooit moet zeggen, dat iets onmogelijk is mag men voor dit ogenblik toch wel zeggen, dat de Russen zich die prijs niet veroorloven kunnen. Evenmin trouwens als het Westen zich voor dit ogenblik de prijs van West-Duitsland zou kunnen permitteren. Doch het verschil is dat het niet de Russen zijn aan wie de actie is. Het is het Westen, dat zich sterk maakt en de Russen hebben slechts de reactie, in welke mogelijkheden zij zoals hier gesteld werd, uiterst beperkt zijn.

Hun blijft dus niet veel anders over dan de tactiek van de verleiding tot betwijfelingen om via die betwijfeling te komen tot de afval van onze positie van kracht. Die betwijfeling is zo hier en daar in de Westelijke landen aardig aan de gang. Tot de afval is het met het prijsgeven van E.D.G. gedeeltelijk gekomen; zij het nog niet op beslissende wijze. Maar niemand in het Westen durft met zekerheid te verklaren, dat de afval beslist zal uitblijven. Iedereen ziet de onzekerheden, die in de situatie aanwezig zijn.

De Sovjet-Unie zal niet ten oorlog tijgen, omdat wij haar conferentie voorlopig afwijzen. Zij wist dit van tevoren en zij zal dus doorgaan met haar politiek misschien in een wat verhoogde graad van zenuwprikkeling, maar in wezen niet zo veel anders dan zij nu al bijkans tien jaren doet. De verleiding blijft, de verleiding om te gaan aanpappen voor de Duitsers en voor de Fransen. Adenauer vecht week in week uit een verbeten strijd met zijn coalitiepartijen om het Saar-accoord aanvaard te krijgen. Mendès-France heeft als gast van de Amerikanen — als zeer geëerd gast maar niet op alle onderdelen van het politieke programma met hen verzoend — verklaard, dat hij niets anders wil dan zonder zich door iets te laten ophouden, de Parijse accoorden te ratificeren.

Maar als Adenauer het wint, als de Bondsdag tenslotte slikt en als Parijs binnen luttele maanden ook ratificeert en alle andere landen eveneens, dan staat daar nog altijd de verleiding: aanpappen met de Sovjet-Unie. Het kost enige jaren voor die papieren Parijse accoorden zijn omgezet in werkelijkheden en met name geldt dit voor de Duitse herbewapening. Wat kan er in die tijd niet aangepapt worden en hoezeer moet men zich inzonderheid de door Mendès-France in het parlement zelf geuite wens om een politiek van parallelisme te voeren herinneren. En wat kan er in het Duitsland van de welhaast negen en zeventig-jarige Adenauer, die zichtbaar vermoeid raakt, veranderen?

De politiek van de Sovjet-Unie is geenszins geniaal maar ook allesbehalve imbeciel. Zij vertoont wel de hardnekkigheid der lompe brutaliteit, die het altijd zal blijven proberen zolang de tegenpartij zich innerlijk verdeeld en aarzelend toont.

Avonturen van PILOOT STORM

688 — Een linkse hoek op zijn kaak, deed piloot Storm een ogenblik achteruit deinzen. Die scheen van geen opgeven te weten!

De vlijmende pijn van de laatste voltreffer deed Arends woede hoog oplaaien en hij deed enige onbesuisde uitvallen. Daarmee had hij echter weinig succes bij Lubin. Integendeel! Hij begreep dat alleen een beheerste vechtwijze hem kon doen zegevieren in deze strijd op leven en dood. En werkelijk, een snelle serie koelberekende, linkse en rechtse hoeken, hadden het gewenste effect. Eindelijk gingen Lubin's handen omlaag en hij zakte versuft door de knieën. Arend stond enige ogenblikken hijgend over hem heen gebogen, maar toen de spion geen tekenen van bijzondere interesse voor de voortzetting van dit gevecht meer vertoonde, hees hij hem aan de kraag overeind en schudde hem, zoals een hond een rat schudt.

Lubin was echter in het land der dromen en gaf geen antwoord op de vragen, die Arend hem toeschreeuwde. De piloot liet hem daarna zonder veel plichtplegingen weer in de platgetreden sneeuw vallen en keek een tikje glazig naar de helicopter, die zojuist vlak bij hem geland was.

Amerika overweegt nieuwe politiek tegenover communistisch China

Voorstanders mildere houding winnen aan invloed

(Van onze correspondent te New York)

Er zit verandering in de lucht, een verandering in de Amerikaanse politiek tegenover Rood China. In privé-gesprekken wijzen politieke waarnemers op verschillende symptomen, die schijnen aan te tonen, dat in het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken een nieuwe politiek tegenover Rood China overwogen wordt.

Deze waarnemers herinneren o.m. aan de gebeurtenissen, die onlangs op Quemoi plaats vonden. Toen de ultra-conservatieve vleugel van de Republikeinse partij onmiddellijk reageerde met geroep over agressie en energieke Amerikaanse actie in het Verre Oosten eiste, trachtte het Witte Huis — en slaagde daarin ook — de stemming t.a.v. de voorvallen op Quemoi te doen bekoelen. Ook bleek de Amerikaanse pers veel minder heetgebakerd dan gewoonlijk, toen Attlee naar Moskou en China reisde, en Nehru eveneens Mao Tse-tung bezocht; slechts de uiterst rechtse Amerikaanse bladen reageerden op de gewone scherpe manier, maar de rest van de Amerikaanse pers scheen, hoewel zij Attlee's en Nehru's mededelingen sceptisch opnam, niettemin ontvankelijk te zijn voor hetgeen de staatslieden van de vrije wereld over hun bezoeken opmerkten. Hier komt bovendien bij, dat de hele toon in de Amerikaanse pers tegenover Rood China iets milder is geworden. En het is ook interessant, dat enkele Amerikaanse bladen, zoals de conservatieve „Evening Star Washington", een serie artikelen publiceerden van een Canadees correspondent, die Rood China heeft bezocht en er niet ongunstig over schrijft.

Koerswijziging wordt geleidelijk voorbereid

Een en ander moge een licht werpen op de verdeeldheid die onder Amerikaanse politici en het publiek bestaat t.a.v. de juiste politieke koers tegenover Rood China. Ook in het State Department heerst geen eensgezindheid tegenover deze kwestie.

Feitelijk is de Amerikaanse politiek tegenover communistisch China nog niet veranderd, een politiek overigens, die door de huidige Regering nog geërfd is van de Democratische, en welke politiek mede bepaald werd door de Koreaanse oorlog. Nu moet niet vergeten worden, dat vóór die oorlog er al een scherpe verdeeldheid in Amerika bestond tegenover de behandeling van Rood China, en dat reeds toen hoge Amerikaanse regeringsambtenaren meenden dat de Chinese revolutie als een feit moest worden beschouwd, waar de Amerikaanse politiek met realisme op behoorde te reageren. De oorlog in Korea onderdrukte deze denkwijze echter en die opinie in de V.S. werd versterkt, die Rood China niet erkennen wilde en het ook buiten de Verenigde Naties wilde houden, en die tevens een embargo voorstond.

Maar nu de oorlog in Korea weer tot het verleden behoort, nu er vrede — hoe duur betaald ook — in Indo-China heerst, is in Washington het gevoel ontstaan dat de Amerikaanse politiek tegenover Rood China ietwat verouderd is, en dat een realistischer koers moet ingeslagen worden. In het State Department bestaan twee denkrichtingen. Eén groep meent dat erkenning van Rood China en het lidmaatschap van dit land van de V.N. geen kwesties zijn van een goedkeuring van het regime, maar van een aanvaarden van werkelijkheden. Deze groep wijst erop dat een derde wereldoorlog niet imaginair zou zijn, wanneer getracht zou worden om Tsjang Kai-Sjek's macht te herstellen. Eveneens menen de aldus redenerende politici, dat het voor de V.S. steeds moeilijker wordt om hun anti-China-politiek aan de Aziaten duidelijk te maken; de Aziaten zijn immers van mening dat zolang Mao's China niet zijn plaats onder de wereldmogendheden kan innemen, noch ook lid van de V.N. worden, een gespannen en gevaarlijke toestand tussen Oost en West blijft bestaan, waarvoor de V.S. verantwoordelijk zijn. Hierom zou derhalve deze groep in het State Department een verandering in de richting van een meer realistische politiek willen zien — vooral ook omdat de betrekkingen tussen Rusland en Rood China niet zodanig zijn, dat ze niet beïnvloed en veranderd zouden worden — door Rood China de mogelijkheid te geven onafhankelijk te handelen op het internationale toneel. Deze gedachtengang heeft een zekere aanmoediging ontvangen door Walter Bedell Smith na zijn terugkomst uit Genève, toen hij opmerkte dat Rood China door de Sovjet Unie als een gelijke partner behandeld werd en niet als een satelliet.

De tweede groep in het State Department redeneert, dat de Amerikaanse politiek tegenover Rood China niet veranderd moet worden. De belangrijkste exponent van die denkwijze is Walter Robertson, onderminister van Buitenlandse Zaken en een bekend vriend van Tsjang Kai-Sjek. Ook de voorzitter van het comité van Stafchefs, admiraal Radford, en andere generaals, als Mark Clark, denken insgelijks. Het is hun overtuiging dat Rood China agressief is, bedacht op expansie, en een Aziatische revolutie tot doel heeft, welke Amerikaanse belangen in het Verre Oosten in gevaar zou brengen. Daarom meent deze groep, dat niet gedaan mag worden om Mao Tse-tung's macht thuis, en zijn prestige in het buitenland te versterken. Deze groep redeneert derhalve dat Amerikaanse erkenning van Rood China en toelating van dat land tot de V.N. in Azië vertolkt zou worden als een Amerikaans „verlies", en China agressiever zou maken.

Op het ogenblik van dit schrijven schijnt in het State Department noch in de ene noch in de andere richting een beslissing gevallen te zijn — maar zo'n beslissing kan wel worden verwacht, want de discussies worden voortgezet en de groep, die een realistische politiek voorstaat, wint aan invloed. Natuurlijk zal een dergelijke verandering niet plotseling worden ingeleid. Deze moeilijke kwestie wordt immers niet alleen door geallieerden en de wereldsituatie beïnvloed, maar vooral door de binnenlandse politiek. Nu de Democraten echter de Senaat controleren, menen waarnemers hier dat de Regering meer steun zal ontvangen wanneer zij de anti-China-politiek wil veranderen.

Opmerkelijk is wel dat de Republikeinse ultra-conservatieven zich al enkele weken bijzonder rustig houden over de Rood China-kwestie. En bepaald bijzonder is dat notabene twee van de meest conservatieve politieke commentators (Walter Winchell en Sokolski, beiden uitgesproken voorstanders van Sjang Kai-Sjek) als eersten de verandering, die in het State Department in de maak schijnt, opmerkten. Hetgeen kan betekenen dat ze òf de Amerikaanse publieke opinie willen mobiliseren tegen een dergelijke verandering, òf dat ze het publiek willen voorbereiden op komende wijzigingen. De vraag blijft intussen welke vormen een verandering in Amerika's politiek tegenover Rood China zal aannemen. Vermoedelijk zullen de strengste vouwen uit de embargo-politiek gestreken worden; want Japanse en Californische zakenlieden oefenen allang een druk uit om meer handel met Rood China te kunnen drijven. Bovendien zou een oude idee verwezenlijkt kunnen worden, want vóór de oorlog in Korea werd al overwogen om Rood China te erkennen en toe te laten tot de V.N., terwijl Tsjang's regering als regering op Formosa erkend zou blijven, of anders, Formosa onder trustschap van de V.N. gebracht zou kunnen worden. Generaal Romulo, die gedurende een jaar de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties heeft gepresideerd, stelde zelfs deze week in een artikel in de N.Y. Herald Tribune voor, om eventueel náást Nationalistisch China, Rood China tot de V.N. toe te laten, en dus twee China's te erkennen.

De ontwikkeling van de op handen zijnde verandering in dit aspect van Amerika's buitenlandse politiek, wordt natuurlijk mede beïnvloed door de druk die intern en door het buitenland wordt uitgeoefend, door de politiek tevens van Rood China zelf alsook door de gehele internationale situatie. Maar zeker is het dat Amerika zich gedwongen voelt om zijn politiek tegenover Rood China — zij het dan voorlopig ook nog achter gesloten deuren — te herzien.

Volgens Deense „Politieken"

Vooraanstaande militaire leiders ontslagen

Wegens aanzetten van kadetten tot nazi-activiteit

Kopenhagen. — Volgens het Deense gematigd-radicale ochtendblad „Politiken" heeft de stafchef van het Deense leger zijn ontslag genomen en is het hoofd van een legeracademie overgeplaatst, nadat vernomen was, dat zij vijf kadetten toestemming hadden gegeven, deel te nemen aan een nazi studiegroep. Het bericht is door de Deense radio uit „Politiken" overgenomen, maar officiële bevestiging is niet gegeven.

Volgens „Politiken" is generaal-majoor C. M. Noerresoe, stafchef van de landstrijdkrachten, tot aftreden gedwongen, en zal kolonel Thuge Johansen, hoofd van de legeracademie van het kasteel Frederiksberg te Kopenhagen, een andere functie krijgen en waarschijnlijk worden overgeplaatst naar het geodeitsch instituut van het leger.

„Politiken" roept in herinnering, dat de leider van de beweerde nazi-cursus de vroegere kapitein Laerum is, die na de oorlog veroordeeld is tot vier jaar gevangenisstraf wegens subversieve activiteit tijdens de Duitse bezetting. Het onderwerp van de cursus was „Oorlogsondervinding van het Oostelijk front tijdens de tweede wereldoorlog". Volgens „Politiken" is de automatische promotie van de vijf jonge kadetten tot luitenant opgeschort. De promotie zou op 1 November hebben moeten plaats vinden. Volgens het blad heeft het voorlopig onderzoek gebleven tot deze vijf kadetten. In totaal hadden zich zeven man voor de cursus van Laerum gemeld, maar twee hunner hebben zich na een twist teruggetrokken. Dit tweetal is normaal tot luitenant bevorderd.

Laerum werd leider van de nationaal-socialistische jeugdbeweging in Denemarken kort na het begin van de Duitse bezetting in Denemarken. In 1943 nam hij dienst in de Duitse divisie-Nordland in de Waffen-SS als kapitein. Na de oorlog ging hij vier jaar de gevangenis in, maar volgens „Politiken" hervatte hij daarna onmiddellijk zijn nazi-activiteit. Het blad zegt, dat de achtergrond van Noerresoe en Johansen verschillend is. Na de bevrijding van Denemarken is Noerresoe er van beschuldigd zijn bewondering voor het Duitse militarisme te hebben uitgesproken en gezegd te hebben, dat het voor Denemarken het beste was geweest als Duitsland de oorlog had gewonnen. Er kon niet worden vastgesteld onder welke omstandigheden de beweerde opmerkingen gemaakt zijn en Noerresoe werd vrijgesproken. Johansen was tijdens de bezetting actief in de verzetsbeweging. In Maart 1945 werd hij door de Duitsers gepakt en naar het concentratiekamp Froeslev gestuurd.

Nederlandse toonkunstenaars in mineur

Hilversum. — In een onlangs gehouden vergadering heeft het bestuur van de Nederlandse toonkunstenaarsbond aan zijn leden ter beoordeling voorgelegd een concept voor een nieuwe salarisregeling voor de radio musici, waarover het bestuur van de Nederlands Radio Unie binnenkort besprekingen zal openen. De radio musici verwierpen het concept als onaanvaardbaar omdat de daarin verwekte normen belangrijk lager liggen dan die voor leden van het concertgebouw orkest en van het residentie orkest. De vertegenwoordigers naar de besprekingen met de N.R.U. kregen dan ook opdracht het schema als niet aanvaardbaar van de hand te wijzen.

Record omzet in effecten

Amsterdam. — Het maandcijfer van omzetten in aandelen aan de Amsterdamse effectenbeurs zal in November voor de eerste maal een bedrag van Nf 100 millioen nominaal overschrijden, welk bedrag gistermiddag gepasseerd werd. Aldus heeft de voorzitter van de Vereniging voor de Effectenhandel, de heer William Schrikker, meegedeeld.

Hilversum. — Als na 1 Januari de kinderen in Nederland ook hun eigen televisie-programma krijgen, wordt de reeks geopend door de K.R.O. In deze uitzending zal een driekoningenspel worden uitgevoerd „Opstand in de kribbe" geschreven door G. Mühnen. Het zal worden geregisseerd door Wim Bary jr. en gespeeld door lieden van de toneelgroep „Puck".

Amateurs-voetbal in KNVB-verband

's-Gravenhage. — Op initiatief van de heren J.W. Kips, E.M. Neuerburg en K.J. Lotsy zijn te Utrecht besprekingen gehouden tussen 25 over heel Nederland verspreide voorstanders van amateurvoetbal binnen K.N.V.B.-verband. Deze besprekingen hebben geleid tot het oprichten van een commissie tot de bevordering van de belangen van het amateur voetbal. De voorzitter van de K.N.V.B. was tevoren op de hoogte gesteld van het initiatief van deze voetballeiders.

Tom Poes en de Bommelkuur

1979

1979. Nadat een voorbeeldige sprint hem op veilige afstand had gebracht van de vechtpartij der Grumps en Knarren, matigde Heer Bommel zijn draf. Een diepe neerslachtigheid maakte zich van hem meester, terwijl hij nu doelloos verder dwaalde door de barre natuur van de Zwarte Bergen. „Nergens een vriendelijk gezicht — nergens een opbeurend woord....." mompelde hij dof. „En dat, terwijl mijn teer gestel toch op medisch advies geknakt is, als ik begrijp wat ik bedoel! Waar is de zachte hand, die me liefjes op een sponde vlijt, met versnapernigen en opbouwende gedachten? Neen — Tom Poes is nergens te bekennen! Geen oppervlakkigheid is zo'n opgroeiende vlegel te bar! En de zorgeloze Joost heult met primitieve bergvolkeren om me nutteloze pillen en koude koude baden toe te dienen! Nooit hoop ik die eervergetene weer te zien......"

Doch helaas; deze wens mocht niet in vervulling gaan, want juist nu naderde er om de hoek van het bergpad een opgewekt groepje. Met moet weten, dat de vastberaden Grumps er in geslaagd waren, hun treffen met de Knarren in hun voordeel te beslechten. Zij hadden zich weer meester gemaakt van Joost, die zij terecht als hun gast beschouden, en zij voerden hem nu joelend terug naar hun hol.

Wie beschrijft echter de vreugde van de kereltjes, nu zij ook op zo onverwachte wijze weer de hand konden leggen op de verdwaalde Heer Bommel? ....

„Nee!" kreet Heer Ollie. „Niet doen! Ik verdraag het niet langer! Ik stort in!" — maar deze zwakke uitroepen werden geheel overstemd door het „hoi', „hoi", en „hoei' der blijde bergbaasjes........ en ook Joost kwam weinig aan de wensen van zijn meester tegemoet. ....

„Het verheugt me u te treffent, als u mij toestaat!" sprak hij opgelucht, terwijl hij met de pillenpot zwaaide. „Thans kunnen we rustig uw kuur voortzetten, als ik zo vrij mag zijn!"

Het luidkeels brullen der huppelende Grumps zette aan zijn woorden een merkwaardige kracht bij. ....

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

40)

„U hebt een leven vol afwisseling gehad en de hele wereld bereisd, daarenboven is u beroemd, welgesteld, en nog niet zo heel oud. Ik heb mijn moeder vaak over al die dingen horen spreken. En ik wil u eerlijk bekennen, dat ik wel eens jaloers op zo'n leven ben geweest."

„Jaloers — op mij?" viel Fanning uit. „U, die nog zo jong bent en knap, waarschijnlijk gelukkig getrouwd, en......"

Zij onderbrak hem met een gebaar. „U hebt er geen flauw idee van, waarom ik mij naar Wenen begeef, nietwaar?"

„Niet het minst, mevrouw Bruck."

„Wel, ik zal het u zeggen. Ik ben op weg om mijn man te ontmoeten, die Vrijdag uit de gevangenis komt."

Die ongewone mededeling kwam er heel gewoon uit, maar de uitdrukking van haar ogen was zeer ernstig. Spelend met haar dessertmesje ging zij voort: „Mijn man werd ter dood veroordeeld wegens medeplichtigheid aan een politieke moord. Het vonnis werd verzacht tot levenslange gevangenisstraf, doch thans profiteert hij van de algemene amnestie in Oostenrijk."

Fanning wist de eerste ogenblikken niets te zeggen. Hij had veel beleefd, gezien en gehoord, maar het was de eerste maal, dat hij in aanraking kwam met een knappe jonge vrouw, die hem koelbloedig vertelde, dat haar echtgenoot een moordenaar was.

„Was hij schuldig?" vroeg hij, toen hij eindelijk over zijn verbazing heen was. Terwijl hij op haar antwoord wachtte, passeerde de bediende hun tafeltje. Hij bestelde koffie en presenteerde de jonge vrouw een sigaret en vuur. Zij toonde niet de minste zenuwachtigheid voor een vrouw, die zich gedeprimeerd moest voelen door de gedachte, dat zij de echtgenote was van een moordenaar.

„Ja, hij was schuldig," sprak zij kalm.

Fanning zette zijn koffie neer en staarde zijn knappe dischgenote onderzoekend aan. Die kalmte was niet geveinsd, hoe onnatuurlijk zij hem ook toescheen. „Het was een politieke moord, zegt u?"

„Jawel, een politieke moord. Hij komt Vrijdag uit de gevangenis en verkeert in de mening, dat ik thans zijn leven weer zal gaan delen. Maar ik...."

Zij deed een trek aan haar sigaret en volgde in gedachten het kringelende rookwolkje.

„Maar u?" vroeg Fanning, ademloos in spanning.

„Ik ben op weg om hem te zeggen, dat ik van verdere samenleving met hem afzie," antwoordde de jonge vrouw.

„U wilt scheiden?"

„Volstrekt niet, meneer Fanning. Het huwelijk is voor mij een verbintenis, die voor het hele leven gesloten wordt. De uitspraak van de burgerlijke rechter kan die verbintenis niet verbreken. Mijn geweten bindt mij aan hem, totdat de dood de band verbreekt. Maar mijn geweten verplicht mij niet met een moordenaar te leven. En daarom ben ik op reis gegaan. Ik ga hem aan zijn verstand brengen, dat hij al te veel van mij verlangt. Misschien wordt het hem dan duidelijk, dat hij niet door iedereen als een held en verlosser wordt beschouwd."

Er lag plotseling en klank van grenzeloze bitterheid in haar stem. Fanning was verbaasd dat zij zo koelbloedig over haar voornemen kon spreken en het zo vastbesloten ten uitvoer bracht. Het was een menselijke tragedie van de eerste rang. Had zij wel ooit van haar man gehouden....?

De jonge vrouw scheen die vraag van zijn gezicht te lezen. „U twijfelt er misschien aan, of ik mijn man uit liefde heb getrouwd," ging zij voort. „Welnu, laat ik u zeggen dat wij altijd zeer gelukkig zijn geweest — behalve in één opzicht. Max had een zwak voor politiek en ik ben altijd bevreesd geweest dat zijn politiek fanatisme nog eens tot excessen zou leiden. En die vrees is bewaarheid geworden. Ik heb hem gesmeekt zijn politieke activiteit op te geven, maar in het nieuwe Oostenrijk schijnt die agitatie een besmettelijke ziekte te zijn. Zij die er mee besmet zijn winden zich op tot de grens van het waanzinnige toe. U kunt zich eenvoudig niet voorstellen welk een ellende daaruit voortvloeit voor het familieleven in Oostenrijk. Links, rechts, nationaal, Heimwehr, Schützbund — men waande zich in een gekkenhuis, als de aanhangers van al die partijen en richtingen tegen elkander van leer trokken...."

Zij ademde diep en ging voort: „In de familie van mijn man was elke broer en zuster een andere politieke richting toegedaan. Zij argumenteerden met elkaar, scholden op elkander, raakten zelfs handgemeen en hun moeder huilde en hun vader trachtte tevergeefs zijn autoriteit te doen gelden. Het was vaak een hel — de gezinsvrede was hopeloos zoek. Maar pardon, meneer Fanning, verveel ik u niet met die geschiedenis?" onderbrak de jonge vrouw zichzelf.

„Integendeel, het is zeer belangrijk voor me en ik luister met alle aandacht," antwoordde Fanning ernstig. „Mag ik u vragen hoe u uw man leerde kennen?"

Mevrouw Bruck staarde een ogenblik op haar handen. De trein reed met oorverdovend geraas een tunnel door en zij wachtte tot deze gepasseerd was. In de vallende avond twinkelde de lichtjes van een kleine stad, die aan de spoorlijn gelegen was.

„Uw vraag doet mij eraan denken, dat deze spoorlijn zowel gelukkige als bittere herinneringen voor mij bezit," hernam zij, terwijl zij uit het venster staarde. „U weet dat de trein morgenvroeg een eindje voorbij Bazel de hoogte beklimt, om nabij Langen den Arlbergtunnel te passeren. In Langen stappen de reizigers uit, die...."

„De sledetocht over de Flexenpas willen maken, om in Zürs te gaan skiën," onderbrak Fanning haar opgewonden. „Ik ben er bekend; het is een wonderschone tocht, die ik mij nog levendig herinner."

„Juist, dus u is er bekend. Welnu, ik maakte die tocht vier jaar geleden in gezelschap van een vriendin. Het was mijn eerste uitstapje naar de wintersportplaatsen. U begrijpt dus wel, hoe ik mij op hol voelde. Er zit ginds iets in de lucht, dat je buiten jezelf brengt — iets verheffends, dat je het alledaagse uit het oog doet verliezen. Ik kreeg er les van een Oostenrijkse ski-leraar. Hij was drieëntwintig, ik vijfentwintig en wij werden verliefd. Hinderpalen zagen wij over het hoofd — op die hoogte overzie je alles maar al te gemakkelijk.

Max was advocaat, had zich pas gevestigd en was dus nog zonder praktijk. Om in zijn onderhoud te voorzien gaf hij tijdens de vacanties ski-les. Hij was knap van uiterlijk, bezat een opgewekt humeur en nam iedereen voor zich in door zijn aantrekkelijke glimlach. Ik voelde mij gelukkig en toen mijn verblijf ten einde liep, engageeerden wij ons, zonder er onze familie eerst in te kennen.

Dat was in Maart en in Juni begaf ik mij met mijn moeder, die totaal overrompeld was, naar Wenen, waar Max vandaan kwam. Zij had tal van bezwaren tegen ons engagement, doch toen zij Max en zijn familie leerde kennen, was zij er spoedig voor gewonnen. Onberaden als verliefde jongelui te werk kunnen gaan, besloten wij binnenkort te trouwen. Max verdiende nog wel zo goed als niets, maar ik had een klein eigen inkomen en moeder beloofde ons te steunen met een bescheiden aargeld. Weldra trouwden wij en betrokken een aardige flatwoning in de Augustinerstrasse"

Het verhaal werd plotseling onderbroken door de bediende, die de rekening kwam presenteren. Langzamerhand liep de restauratiewagen leeg.

„Zouden wij ook niet heengaan?" vroeg mevrouw Bruck, met een vluchtige blik in het rond.

„Och, wij zijn nog niet de laatsten en wij kunnen dus nog wel even blijven zitten," antwoordde Fanning. „U wilt uw interessante geschiedenis toch niet halverwege afbreken? Wij zullen nog een kopje koffie bestellen."

Toen hij haar bediend had, keek hij haar vragend aan. „En was u gelukkig, mevrouw Bruck?"

„Volmaakt," verzekerde zij ernstig. „Maar zoals ik u reeds vertelde, leefden wij te midden van een hevige politiege gisting en de familie Bruck nam er een actief aandeel in. Zij waren allenmaal een verschillende overtuiging toegedaan en u kunt er zich geen voorstelling van maken, tot welke scènes dat aanleiding gaf. Ik ging soms bij zijn familie dineren en ogenschijnlijk was er dan geen wolkje aan de lucht. Doch zodra de naam werd genoemd van een of andere leidende politicus, begon het lieve leven. Vaak trachtte men mij erin te mengen, maar ik had geen verstand van politiek en dagelijks wisselden de verhoudingen in Oostenrijk, zodat ik mij geen oordeel kon vormen. Zij spraken over linkse en rechtse „putsen", totdat eindelijk de „putsch" er was. Wenen droop van het bloed en in de kring der familie Bruck bevocht de een de ander...."

De jonge vrouw onderbrak haar verhaal, om haar koffie te drinken. Toen zij voortgang, lag er een koude trek op haar gelaat. „Max hield zich de eerste tijd na ons huwelijk tamelijk rustig. Aanvankelijk was hij bij een der rechtse partijen aangesloten geweest, doch later behoorde hij tot de tegenstanders van kanselier Dollfuss, de „kleine Metternich", zoals wij Engelsen hem noemden. Maar hij had mij beloofd aan die politieke agitatie niet meer mee te doen en maandenlang bleef hij mij 's avonds gezelschap houden. Volgens zijn bewering had hij zich geheel uit het partijleven teruggetrokken en er was niets in zijn gedragingen, dat mij aanleiding gaf eraan te twijfelen.

De eerste verwijdering tussen ons ontstond, toen de bloedige burgeroorlog uitbrak, waarin de Schützbund het onderspit dolf. U kent die episode natuurlijk — de socialisten verschansten zich in hun huizenblokken in Floridsdorf en de Heimwehr bracht zijn artillerie tegen hen in stelling. Aan de vooravond van deze gebeurtenissen kwam mijn man opgewonden thuis. Die opwinding was verklaarbaar, want wij wisten allen dat er ernstige gebeurtenissen op komst waren. Om acht uur 's avonds had hij een geheimzinnig telefoongesprek met een van zijn vrienden. Ik was erbij tegenwoordig en hij antwoordde niets dan ja en neen door de telefoon. Ik bespeurde echter aan zijn onrustige houding, dat hij gaarne meer had willen zeggen af vragen, waarvan hij alleen weerhouden werd door mijn tegenwoordigheid. Toen hij het gesprek afbrak, zei hij, dat hij terstond uit moest. Er werd gevochten in de straten en een van zijn vrienden verkeerde in ernstig gevaar. Ik voelde dat hij iets voor me verborg en bezwoer hem thuis te blijven. Hij lachte mij echter uit — hij liep niet het minste gevaar en binnen een uur was hij weer terug.

Zijn overtuigende toon deed mij twijfelen, of mijn voorgevoel mij niet bedroog. Voor hij echter heenging, eiste ik zijn belofte dat hij niets zou ondernemen, waardoor ons geluk in gevaar kon worden gebracht. Hij volstond niet slechts met een belofte, maar wilde er zelfs een eed op afleggen — binnen een uur zat hij weer gezellig bij me en er was niets, waarover ik me ongerust hoefde maken.

(Wordt vervolgd)

De roemrijke geschiedenis van de Curacaose gewichtheffersbond

Op 19 December a.s. Nationale kampioenschappen in Rifstadion

(Van onze Sportverslaggever)

Willemstad. — Het is bij niet velen bekend, dat de Curaçaose Gewichtheffers ...nd maar amper 1½ jaar bestaat. En toch is het zo. Op 16 Juli 1953 werden statuten goedgekeurd en van deze datum af dateert het officieel bestaan van ...e jonge Bond. Toch heeft het niet eens acht maanden geduurd toen de Bond ...ds twee van zijn heffers afvaardigde naar Mexico, waarvan een met een ...den medaille terugkeerde, terwijl de andere zich wist te plaatsen als nummer ..., tegen lifters van internationale naam.

...erstgenoemde was onze all-round ...ortsman, Eduardo Adriana, die op ...zelfde olympiade ook de zilveren ...daille voor kogelstoten in de wacht ...pte. De andere was Marcel Betrian, ... behalve gewichtheffers ook een ...ats bekleedt in het bestuur van de ...B. en tevens een harde werker ...t goede organisatorische kwaliteiten. ...t geen enkele Bond ooit heeft gepresteerd, heeft de Curaçaose Gewichtheffers Bond weten klaar te spelen, ... acht maanden na oprichting een ...mpioenschap te behalen op de Centraal Amerikaanse en Caraibische Spelen te Mexico. Doch ook dit was niet voldoende voor het vooruitstrevende bestuur van deze jonge, energieke Bond. Men ging nog verder. Men wilde een wedstrijd forceren tegen het Nationale zevental uit Venezuela, waarvan men twee keer had verloren. Het was werkelijk een forceren van de wedstrijd geweest. Immers, alvorens de trip kon doorgaan moest men veel obstakels uit de weg ruimen, want iedereen, behalve dan alleen de lifters, het bestuur en enige anderen, stond zeer pessimistisch tegenover een eventueel ... houden contest tussen Curaçao en ... Venezolaanse Republiek. Toch waren de lifters, die ook zeker waren van de zaak, bereid gedeeltelijk hun passage te betalen. Zij wilden de ongelovige Thomassen bewijzen waartoe zij in staat waren. En zij hebben het bewezen. Want zij versloegen de Venezolaanse Republiek met 33 tegen 21 punten.

Wij vragen ons af: zou zo'n uitstapje van onze gewichtheffers niet de moeite waard zijn. Immers zij werden reeds genoemd in Cuba, Mexico en Sto. Domingo en overal was men verlangend om een wedstrijd te zien tussen de nationale zevental en het Curaçaose zevental.

Zoals men dikwijls de locale krachten op welk gebied dan ook, onderschat, zo ook worden de Curaçaose sportbeoefenaars dikwijls erg onderschat. Dit is duidelijk gebleken toen indertijd het Nederlandse elftal twee wedstrijden op Curaçao kwam spelen. En wat zou men denken van een eventuele wedstrijd in het gewichtheffen tussen ons en het Moederland?

Curaçao beschikt momenteel over een beter gewichtheffers-zevental dan Nederland.

Bij het gewichtheffen heeft men slechts rekening te houden met de totalen van de verschillende heffers en als men dit niet uit het oog verliest, kan men van te voren bepalen, welke zevental in negen van de tien gevallen als overwinnaar uit de strijd zal treden.

Onze gewichtheffers verdienen voor hun prestaties van 6 November jl. in het „Velodromo „Teo Capriles" te Caracas, werkelijk ons aller bewondering, immers, ondanks hun trainingscondities, een oude garage zonder dak, geldelijke offers om te komen tot deze reis en ondanks vele andere moeilijkheden, wisten zij de tegenstanders uit het Venezolaanse Republiek de baas te blijven met een ruime marge van 33—21.

Wij hopen dan ook dat deze athleten spoedig een geschikte trainingslokaal mogen krijgen en wij zijn er zeker van dat dit dan nog zal leiden tot vele overwinningen voor onze jonge, doch veelbelovende sport: het Gewichtheffen.

Op 19 December a.s. worden in het Rifstadion de Nationale kampioenschappen 1954 gehouden. Behalve de bekende cracks heeft ook een grote groep nieuwelingen voor deze kampioenschappen ingeschreven. De liefhebbers van deze mannelijke sport kunnen dus eerstdaags hun hart ophalen.

Sint Nicolaas bezocht gisteren van Wilpens onvolprezen „Centrum" op van Engelen en deelde aan de kinderen met royale en kwistige hand versnaperingen uit. Om de dorstige kelen te laven was een „Orange Crush" van de Britania Aerated Comp. een uitstekend middel om de kinderen met des te meer animo en „output" de Sinterklaasliederen ten gehoren te brengen.

Lions St. Nicolaas op stap

Willemstad. — Hedenmiddag vertrekt van Scharloo de St Nicolaas van de Lions, die met enkele Zwarte Pieten wat cadeautjes gaat uitdelen. Hedenmiddag worden bezocht het Gouvernements Opvoedingsgesticht, Rustoord en het Monseigneur Verriet Instituut van de Gebrekkige Kinderen. Enkele honderden pakketjes met bruikbare en speciaal uitgezochte inhoud worden verdeeld. Zo worden dus door middel van de Lions Curaçao hedenmiddag weer veel groten en jongeren gelukkig gemaakt.

Tafeltennis kampioenschappen

Willemstad. — Hedenavond worden de individuele tafeltenniskampioenschappen om het kampioenschap van Curaçao voortgezet in de Club van de Jolly Fellows Society. De volgende partijen worden verspeeld:

Maduro (CSC) — Rosario (JFS); Silberstein (Maccabi) — Giribaldi (Sithoc), Lieder (Kwiek) — Brandao (CSC), Rosario — Silberstein; Giribaldi — Joubert; Silberstein — Barkley (Suffisant T.T.C.); Yrausquin (Kwiek) — Barkley; Giribaldi — Rosario; Silberstein — Brandao; Barkley — Brandao en Yrausquin — Maduro.

De stand in de competitie luidt momenteel: Montesant 6 gesp. met 12 pt; Lieder 5 gesp. met 6 pt; Maduro 5 gesp. met 2 pt; Joubert 5 gesp. met 6 pt; Yrausquin 4 gesp. met 6 pt; Giribaldi 4 gesp. met 4 pt; Barkley 3 gesp. met 4 pt; Rosario, Brandao en Silberstein resp. met 3, 3 en 2 gespeelde wedstrijden hebben 0 pt.

ARUBA

Essodealer voor de Radio

Oranjestad. — Aanvangende Zondag 5 December as. zullen de Esso-dealers iedere Zondag van 7 tot 7.30 uur een mysteriespel via Radio Kelkboom aanbieden.

Sinterklaas op Aruba

Oranjestad. — Sinterklaas heeft het de komende dagen erg druk. Hedenochtend half negen komt hij met een speciale gelegenheid naar Trocadero voor de jongens van de Frèrescholen.

Ook de Julianaschool zal een bezoek worden gebracht. Zaterdagmiddag in de Politiecantine te San Nicolas en in Sociedad Bolivariana voor de A.N.V.

Ook staat op het programma bezoeken aan enkele winkels en kinderen thuis. Vanmorgen bracht hij een bezoek aan het Maria College.

Politieberichten

Noord. — De politie constateerde, dat de publieke telefoon bij de politiepost was vernield. De hoorn was van het snoer gerukt en de stukken van de microfoon lagen over de grond verspreikt. Een onderzoek wordt ingesteld.

Lagoen. — Bij de brug over het Spaans Lagoen had een verkeersongeval plaats. Bij onderzoek bleek, dat een personenauto over de kop was geslagen. Persoonlijke ongelukken deden zich niet voor, terwijl de schade ongeveer ƒ 1500.— bedraagt. Ooorzaak: te grote snelheid.

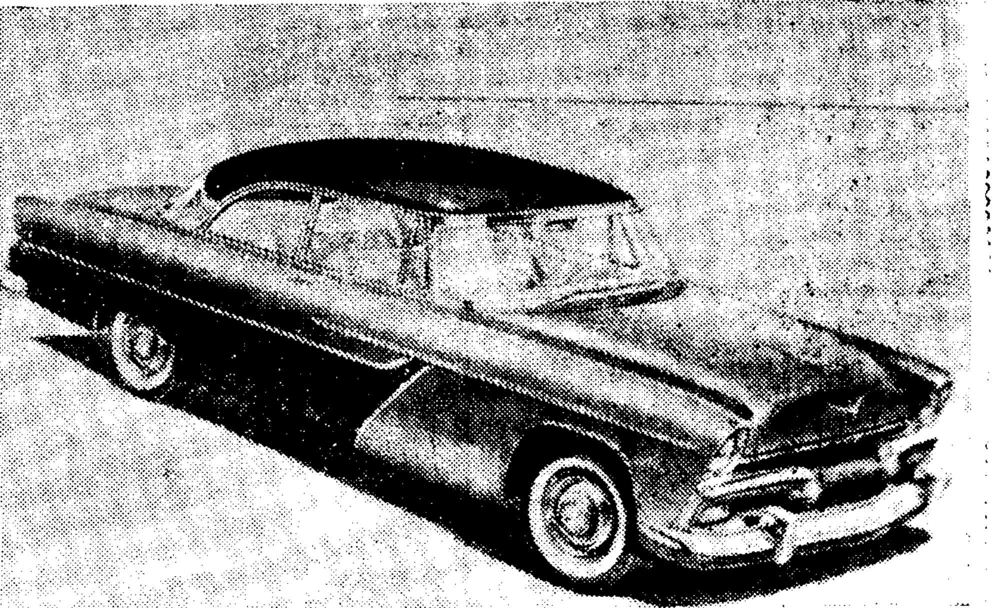
In de Dr Schepmanstraat werd een acht-jarig meisje aangereden door een personenauto. Bij onderzoek bleek, dat het meisje geen verwonderingen had opgelopen en dat de bestuurder geen schuld betrof, aangezien zij plotseling de weg was overgestoken.

Een bewonder van Braziliëstraat klaagt over opgeschoten jongens, die 's avonds veel lawaai maken en kattekwaad uithalen. Zelfs hadden zij een ruit van zijn woning stuk gegooid.

Op de weg door Cura Cabai vond een aanrijding plaats tussen twee personenauto's. Een inzittende van een der auto's liep een gekneusd been op. Totale schade ongeveer ƒ 6000.— Oorzaak: Te grote snelheid van de bestuurder van auto A-465 en drankinvloed.

Vuur met vuur bestrijden

Seoel. — Een woordvoerder van de Zuid Koreaanse regering, heeft scherp gereageerd op het Russische voorstel om in Februari a.s. te Pan Moen Djon of Kaesong besprekingen over Korea te houden. Hij zeide o.m. „Vuur moet met vuur bestreden worden". Indien de agressieve communisten ongestoord in het bezit van de vruchten van hun agressie worden gelaten zullen zij zich als overwinnaars blijven gedragen en zullen zij voortgaan hun wil aan werkelijk vredelievende landen op te leggen. De Sovjet Unie wil gaarne over Korea spreken, omdat zij hoopt aan de conferentietafel datgene te verkrijgen, hetgeen zij op het slagveld niet ... te bereiken.

VAN HET FILMDOEK

Cinelandia brengt dit weekend een spannende film, met als onderwerp een moord-misterie. Kathleeen Hughes, Mareia Henderson, Edward G. Robinson en enkele andere filmsterren zorgen voor de nodige verwikkelingen, die echter aan het eind allen goed aflopen. Wanneer twee mannen een aardige Televisie-ster steeds geld toestoppen en een verhouding met haar hebben, kunnen er rare dingen gebeuren. Vooral wanneer beiden de verhouding met de knappe ster willen verbreken en beiden dezelfde avond ruzie met haar hebben. Als de knappe dame dan nog vermoord wordt, alles op een avond, dan komt natuurlijk de politie er ook nog aan te pas die tracht uit te vissen wie de moord kan hebben begaan. De dader wil de schuld op de tweede man schuiven en hij slaagt hier bijna in. Maar zoals het in de meeste Amerikaanse films gaat, komt hier ook de redding en wordt de ware dader ge-

arresteerd. De film is in 3-Dimension en heeft aardige momenten, zo zien wij in dit filmwerk ook iets meer van de televisie-studio, waar het grootste gedeelte van het verhaal zich afspeelt.

Edward Robinson is geen onbekende filmster, evenals trouwens de andere spelers. De moord-film, die de sinistere titel draagt van „The Glass Web" wordt gebracht door Universal International. Een film van een heel ander genre brengt Universal International dit weekend in het

Roxy-theater

Bud Abbott en Lou Costello lopen hier tegen sinistere figuren als Dr. Jekyll en Mr. Hyde aan. Met de twee sterren als Lou en Bud hoeft niemand te vragen wat voor soort film dit wel kan wezen. Een humoristische film met vele griezelige momentjes. Wanneer Dr. Jekyll een man blijkt te zijn die nog erger is dan Frankenstein, wanneer de monsters te voorschijn komen en Lou en Bud ieder op hun heldhaftige manier hiervoor.... op de loop gaan, dan kan men schateren om de koddige figuren zoals deze twee. Als politiemannen gaan Lou en Bud op zoek naar een monster dat in Londen ergens rondloopt. Wanneer zij een spoor te pakken krijgen laten zij dit niet meer los en een wilde jacht begint. Een van de politiemannen, (Lou) verandert nog een keer in een muis, later in een monster die graag met politiemannen vecht. Boris Karloff, die meestal de griezelrollen verzorgt, is ook hier de man met het genie die mensen in monsters kan veranderen. Spanning en humor vinden wij in de film „*Abott en Costello meet Dr. Jekyll* en Mr. Hyde".

Eenzijdige doelpuntenregen

Waterpolocompetitie biedt geen verrassingen

Willemstad. — Gisteravond werden in het Rifzwembad drie wedstrijden voor ... waterpolo-competitie gespeeld. Als eerste Robben B — Mariniers Suffisant. ... Robben zetten al direct een fel offensief in en binnen korte tijd is het door ...eriem 2—0. De Mariniers komen nu een paar keer in de aanval, het afwerken ... echter nog geen 100% en als de Robben dan de aanval weer overnemen, is ... aanvoerder Henneke, die scoort (3—0).

Een Marinier moet wegens een overtreding het water verlaten, maar het duurt geruime tijd, voordat een zeven tegen zes spelend Robbenteam door Knieriem weet te scoren (4—0) en met ... stand gaat de rust in.

Na de rust.

Na de rust komen de Mariniers in ... aanval en keeper v Vliet kan een schot van de pas uit Holland aangekomen snelle Vughts niet onder controle krijgen en het is 4—1. De Robben beginnen een nieuw offensief en brengen de stand op 6—1 (door Knieriem (2x). Vervolgens wordt de Robben-keeper Van Vliet weer op de proef gesteld, maar hij weet keurig weg te werken en het is v. Werkhoven, die voor de Robben scoort (7—1). De Mariniers geven de moed niet op en spelen onder leiding van hun aanvoerder Prins een stevige partij, maar kunnen niet verhinderen, dat de stand loopt tot 9—1 door Knieriem, waarna scheidsrechter Zadel een eind maakt aan deze ongelijke, doch faire strijd.

De dameswedstrijd

Direct hierna gaan de dames Robben A en Asiento A te water. Het is mevr. v.n. Ende, die vlak na het begin de jeugdige Robben-keepster Marijke Verbruggen passeert (1—0). Na een mislukte Robben-aanval brengt mevr. v.n. Ende de bal weer keurig op en weet, hoewel zwaar gehinderd door Ina Singel, te scoren (2—0).

Het spel golft nu op en neer, maar de schutterscapaciteiten bij de Robben ontbreken en Lenie Kooyman weet in ... achterhoede opruiming te houden, plaatst naar Ria Nebbeling, die met ... hard schot scoort (3—0).

Na de rust

Wanneer na rust beide teams weer in het water liggen, blaast scheidsrechter Hofland wegens een reglementaire overtreding af en is de wedstrijd afgelopen. De dames — grillig als zij zijn — laten zich echter niet ontmoedigen en spelen tijdens de volgende herenwedstrijd een geanimeerd pratijtje polorugby in het ondiepe bad! (sic.)

Asiento B sterker

Nu volgt de laatste wedstrijd voor deze avond Marine Basis — Asiento B. Dij de eerste Asiento-aanval is het aanvoerder Nieuwenhoff, die keurig de bal opbrengt, zodat Tins uit vrije positie kan scoren (0—1).

Keeper de Winter van Asiento begaat een overtreding, maar de Basismannen weten de vrije worp niet te benutten, en als de bal weer op de andere helft belandt, is het Tims, die nogmaals scoort (0—2). Weer een Asiento-aanval en nu is met een zuiver schot de voorsprong tot 0—3 vergroot. Aan beide zijden komen ballen tegen de paal o.a. van de zwoegende Marineman Rijkers. Als Asiento het dan even te gemakkelijk opneemt, scoort Rijkers met een fraai schot (1—3). Nebbeling en Tims maken het de Marine-achterhoede lastig en scoren ieder (1—5), waarmede de rust komt.

Na rust weer een zware druk op het Marinedoel, waarbij keeper De Roode niet kan verhinderen, dat het 1—7 wordt door Van Heeswijk tweemaal. Rijkers geeft later een plotselinge doorbraak, keeper De Winter het nakijken (2—7). De Marinemannen hebben hiermede al hun kruit verschoten en door Nebbeling ,2x), Tims en Dammers (3x) loopt de score op tot 2—13

De Marine mannen hebben, ondanks het feit, dat zij het zwakste team zijn een uiterst sportieve wedstrijd gespeeld, die goed geleid werd door Thijs Zadel, die hiermede zijn laatste wedstrijd foot, daar hij binnenkort naar Holland vertrekt. Een zwaar verlies voor de Curaçaose zwemwereld, die in hem een enthousiast en sportief lid zal missen.

De competitiestand

	gesp.	gew.	verl.	gel.	pt	gem.
Robben A	4	4	0	0	8	33— 8
Asiento A	4	4	0	0	8	25— 7
Robben B	5	4	1	0	8	38—13
Asiento C	4	2	2	0	4	23—11
Mar. Squad.	4	1	2	1	3	12—20
Asiento B	4	1	3	0	2	12—32
Mar. Suff.	3	0	2	1	1	5—19
Mar. Basis	6	[illegible]	6	0	0	9—69

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade maakte gisteren 5 P.V.'s op, moest 12 maal assistentie verlenen. Er werden verder geen bijzonderheden gemeld.

Verstekelingen

Willemstad. — Gistermiddag omstreeks 12.20 werden met het Engelse vrachtschip „Fort Nabir" twee verstekelingen uit Jamaica aangevoerd. Het zijn de heren R.S. en B.M.. Beiden gaan met hetzelfde schip retour.

Diefstal van kledingstukken

Willemstad. — In een hotel op de Punda vermiste de dame O.M.C. de R. enkele nieuwgekochte kledingstukken. In verband daarmee werd E.L.S. de S. aangehouden. Ze bekende zich de kledingstukken te hebben toegeëigend en is aan de Vreemdelingen-dienst overgeleverd.

Smoesje

Willemstad. — Bij de recherche deed de vrouw A.A.M. aangifte van diefstal van een bedrag van ƒ 305,—. Dit bedrag zou haar door een onbekende jongen ontstolen zijn. Uit een onderzoek bleek echter dat M. dit geldbedrag aan onbelangrijke uitgaven had opgemaakt en uit vrees voor haar concubine dit smoesje verzonnen had.

Vermoedelijke oplichting

Willemstad. — Een koopman in de Punda R.R.H. deed aangifte van vermoedelijke oplichting. Hij was enkele dagen geleden opgebeld en gevraagd een bestelling aan huis af te leveren. H. had deze bestelling prompt bezorgd maar toen hij de rekening presenteerde, weigerden zijn „klanten" te betalen en beweerden zijn waren zelfs nooit te hebben ontvangen. De recherche heeft de zaak in onderzoek.

Oneerlijke lekkerbek

Willemstad. — De 11-jarige jongen H.O.C. genaamd, deelde de K. & Z.P. mee, dat gedurende de drie weken dat hij niet op school verschenen was, hij in gezelschap van zijn 12- jarig vriendje P. bijna een heel kist druiven verorberd had, dat hij in een winkel had achterover gedrukt.

Bengels

Willemstad. — De Kinder- en Zedenpolitie moest gisteren drie maal bemiddelend optreden. Tevens verzocht een heer woonachtig op de Savaan assistentie voor enkele bengels die zijn huis met stenen bekogeld hadden en spijkers onder de banden van zijn auto hadden gezet.

Econ. Conferentie te Rio levert geen „Plan Marshall” op

U.S.A. willen wel investeren in Latijns-Amerik. landen

Rio de Janeiro. — De Inter-Amerikaanse economische conferentie, waaraan deelgenomen is door de ministers van financiën en economisch zaken van de landen van Noord- en Latijns-Amerika, is geëindigd zonder dat er belangrijke besluiten zijn genomen. De conferentie heeft zowel negatieve als positieve resultaten opgeleverd. Zij was vooral in zoverre negatief, dat de landen van Latijns-Amerika de verwachting, dat de bijeenkomst zou leiden tot een soort Plan Marshall voor de Latijns-Amerikaanse landen, niet vervuld zagen.

De economische commissie van Latijns-Amerika raamt, dat er in de komende tien jaren voor de economische ontwikkeling van de landen van Latijns Amerika jaarlijks een bedrag van $ 1 milliard nodig is.

Chili had op grond hiervan voorgesteld een inter-Amerikaanse financiële organisatie op te richten voor de versterking van „ontwikkelingsleningen” met een middellinge looptijd. Daar de de Verenigde Staten echter weigeren hieraan deel te nemen, heeft de conferentie zich er toe beperkt een resolutie aan te nemen, strekkende tot de oprichting van een zuiver Latijns Amerikaanse financieringsinstelling, gebaseerd op de monitaire reserves van de nationale banken. De financiële deskundigen maken zich echter geen illusies over het nut van een dergelijke instelling, wanneer de Verenigde Staten hun steun onthouden.

De Verenigde Staten zijn van oordeel, dat de Wereldbank en de Amerikaanse ex- en importbank over veel doeltreffender technische en andere middelen beschikken.

Het positieve resultaat van de conferentie is, dat de Verenigde Staten toegezegd hebben te streven naar uitbreiding van de investeringen van particulier en openbaar Amerikaans kapitaal ten behoeve van de economische ontwikkeling van de landen in Latijns Amerika.

De Amerikaanse regering zegde voorts toe een regeling te zullen aanvaarden ter voorkoming van dubbele belastingheffing op de opbrengst van de investeringen. Tevens toonden de Verenigde Staten zich bereid deel te nemen aan het onderzoek van de internationale koffie-situatie met het doel te komen tot een internationale koffieconventie. Daar 15 van de 21 landen, die aan de conferentie deelnamen, koffieproduceren, wordt deze toezegging van grote betekenis geacht.

PAA boekt record-omzet

Amsterdam. — Pan American World Airways maakte bekend dat deze maatschappij in het derde kwartaal van 1954 1.70.500.000 passagiers-kilometers en 31.141.000 vliegtuigkilometers heeft gevlogen. In het derde kwartaal van 1953 waren deze cijfers respectievelijk 1.029.443.000 en 28.624.000 en in het tweede kwartaal van 1954 respectievelijk 960.350.400 en 28.335.000.

De kwestie Nieuw Guinea

Nederland handhaaft onverzwakt zijn standpunt

Schiphol. — Er is geen wijziging gekomen in het standpunt van de Nederlandse regering — aldus minister Luns bij zijn aankomst op het vliegveld Schiphol uit New York waar hij aanwezig was geweest bij de beraadslagingen over de kwestie Nieuw Guinea in de politieke commissie van de Verenigde Naties, op vragen over de aanvaarding van de resolutie over Nieuw Guinea.

Hij zeide zich van commentaar te willen onthouden, omdat de plenaire Algemene Vergadering van de Verenigde Naties zich nog niet over de resolutie heeft uitgesproken. Dit zal volgens de laatste berichten waarschijnlijk Dinsdag gebeuren.

Goodwill voor den Haag?

Wanneer men de resolutie bekijkt dan ziet men dat deze in de zwakste vorm is gesteld, die men zich kan denken. Zij is heel wat gematigder dan de oorspronkelijke van Indonesië, die werd teruggetrokken omdat zij niet de vereiste meerderheid zou verkrijgen — zo zeide de Nederlandse minister van buitenlandse zaken.

Hij had, naar hij zeide, wederom gemerkt dat de stemming in de Verenigde Naties ten aanzien van Nederland veel gunstiger is dan vijf jaar geleden. Er is geen sprake van een emotionele stemming tegen Nederland. Vele landen die voor de resolutie gestemd hebben, hebben zich zelfs geëxcuseerd en naar voren gebracht dat het zo moeilijk was het niet te doen.

Minister Luns vertelde dat de aangenomen resolutie als een verrassing kwam en had gemerkt dat men niet de tijd had gehad deze zorgvuldig te bestuderen en te overwegen, wat zij eigenlijk precies inhoudt.

Canada onthield zich van stemming.

Op een vraag hiernaar, zeide minister Luns: „Ik heb vanochtend nog een onderhoud met de Canadese ambassadeur”.

IJsbreker naar de Noordpool

Boston. — De ijsbreker van de Amerikaanse Marine „Atka” heeft de haven van Boston verlaten voor een expeditie van vijf maanden naar de wateren rond de Noordpool.

Het is de eerste keer sedert zeven jaar en dat door de Verenigde Staten een dergelijke expeditie wordt ondernomen.

Bij het afscheid was admiraal Richard Byrd, die 20 jaar geleden „klein Amerika” ontdekte aanwezig om de bemanning een „goeden reis” te wensen. In de loop van het volgend jaar zullen de Amerikanen op grote schaal onderzoeken verrichten in het Noordpool gebied ten behoeve van de luchtvaart. De expeditie daartoe gaan niet van de regering uit maar zal door particulieren worden uitgezonden. Zij zal staan onder leiding van John F. Stanwell-Fletcher, die 28 jaar geleden eveneens de Noordpoolstreken bezocht als lid van de Koninklijke Canadese bereden politie. Gedurende de tweede wereldoorlog trad hij op als adviseur van de Amerikaanse luchtmacht voor het Poolgebied.

Een van de taken die de expeditie op zich zal nemen is na te gaan of het mogelijk zal zijn van uit de lucht, dus van uit een vliegtuig, de dikte van ijs te bepalen.

Nieuwe toepassing van oude Indianenpractiik

Sousse. — De bewoners van de vallei van Sousse in Marokko, die geteisterd worden door enorme sprinkhanenzwermen, hebben bewezen, hoe men van de nood een deugd kan maken. Zij hebben de vraatzuchtige insecten geroosterd.

Met een scheutje olie en een thijm gekookt ei schijnen de sprinkhanen een knapperige en niet te versmaden delicatesse te zijn.

Sommige fijnproevers hebben nu de theorie ontworpen, dat de Joden gedurende hun 40-jarige verbanning in de woestijn op geroosterde sprinkhanen moeten hebben geleefd.

Hoewel men in Europa, waar men aan oesters, mosselen en slakken de voorkeur geeft, misschien de neus ophaalt voor deze lekkernij, is de theorie zo gek nog niet.

Een Indianenstam in West-Californië wist vroeger reeds, dat geroosterde sprinkhanen een ware delicatesse zijn. Wanneer sprinkhanen vroeger de maisoogsten oppeuzelden, dan peuzelden zij weer de vetgegeten insecten op, waardoor zij op een aangename manier vermeden honger te lijden.

In de Mormonennederzettingen echter, die ook in deze streek gevestigd waren, vond men deze delicatesse te griezelig met het gevolg, dat de kolonisten na een sprinkhanenplaag honger leden.

Dat zijn zo de gevolgen van vooroordelen.

De 22-jarige Lya Speel uit Haarlem is momenteel met de Gemeente Haarlem in in proces in verband met de bouw van een aantal hokken, welke zij voor haar privé-dierentuin nodig heeft. Op de foto: Lya Speel met haar 8 maanden oude tijgerkatje „Vlekkie” op de arm.

Begroting van MINVOR

Met uitzending voorlichtingsambtenaar naar Suriname wordt voorlopig gewacht

Geen noodzaak voor bouw nieuw Gouvernementshuis te W'stad

's-Gravenhage. — Uit de memorie van antwoord aan de Tweede Kamer over de begroting van MINVOR ontlenen wij nog het volgende: Naar aanleiding van de opmerkingen van vele leden dat voor de voorlichtingstaak in Suriname zonder veel bezwaar voor de schatkist een kenner van Suriname in Nederland zou kunnen worden aangetrokken, deelt de minister mede dat zulks inderdaad zonder bezwaar zou kunnen geschieden. Gedurende vijf jaren is daartoe telkens een post op de begroting gebracht.

Als gevolg van weerstanden van Surinaamse zijde werd evenwel afgezien van de benoeming van een voorlichtingsambtenaar. In verband hiermede is thans voorshands een ambtenaar van het kabinet van de gouverneur met de voorlichtingstaak belast. De minister wacht de resultaten hiervan voorlopig af alvorens opnieuw in overleg met de Surinaamse instanties te treden alvorens over te gaan tot de eventuele uitzending van een voorlichtingsambtenaar.

De minister ziet geen directe noodzaak om de bouw van een nieuw gouverneurshuis te Willemstad te overwegen. Hij wijst in de memorie op de hoge kosten als gevolg van de hoge lonen en de noodzaak om veel materiaal van buiten aan te voeren. Daarbij komt dat het historisch karakter van het huidige gouvernementshuis daaraan een bijzonder representatief cachet verleent, dat zeer moeilijk te vervangen zal zijn.

Recht om walvisvloot in beslag te nemen volgens Engeland aanvechtbaar

Londen. — Te Londen zijn thans de herverzekeraars van de walvisvloot van de Argentijnse reder Onassis bijeen om in gezamenlijk overleg een beslissing te nemen ten aanzien van de eis van de regering van Peru groot $ 3.000.000. De verzekering der schepen is eveneens $ 3.000.000.

Het moeilijke punt is, dat de Britse regering het recht van de regering van Peru om de schepen in beslag te nemen niet erkent, zodat het recht om een dusdanige boete te eisen eveneens aanvechtbaar is. Overwogen wordt om de kwestie voor een internationaal gerechtshof te brengen, opdat dit uitspraak kan doen.

Het schijnt dat de Peruviaanse regering Onassis de tijd tot Zaterdag heeft gegeven om te beslissen. Zo hij betaalt zullen de schepen onmiddellijk vrij worden gegeven.

De verzekering die Onassis sloot houdt in dat hem als zijn schepen niet kunnen vissen, dagelijks een vergoeding zal worden uitgekeerd.

Het spoorongeluk te Leuven

Brussel. — De Brusselse correspondent van het ANP meldt dat de Belgische minister van verkeer in de Kamer aan de Volksvertegenwoordigers heeft medegedeeld dat het aantal doden bij het spoorwegongeluk te Leuven (gisteren werd deze stad met de Franse naam aangeduid) tot 18 is gestegen. Tot de slachtoffers behoren 15 Duitsers, 2 Belgen en een onbekende. Het aantal gewonden, ernstig en minder ernstig, is gestegen tot 80.

Velen van hen verkeren in levensgevaar.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.00 Kinderuitzending
17.15 Apéritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.45 After dinner
19.00 Voor het slapen gaan
19.30 Wat de handel biedt,
20.30 Met de K.L.M. de wereld rond.
20.45 De stem van Amerika
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

18.00 Duitse wijsjes
18.15 Hollands kwartiertje
18.30 Antillaanse muziek
18.45 Noord amerikaanse muziek
19.00 Met de jarigen in de lucht
19.10 Sport rubriek
19.30 Hoorspel Un amor frente al distino.
19.45 Portugees kwartiertje
20.00 Gevarieerde muziek.
20.30 Hoorspel frente al pecado de ayer
20.45 Gevarieerd programma
21.00 Orquesta „Happy Boys”

AVROS (19 m.)

17.00 Advertenties
17.30 Voor de kinderen
19.45 Populaire melodieën
18.00 Bijbels onderwerp
18.15 Piano-jazz
1835 Technische Vraagbak
18.45 Nieuws
19.00 Hindostaanse uitzending.
20.00 Advertenties
20.10 V. & V. programma
20.20 Advertenties
20.30 De Rhythmmakert
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Het schip van de week'
19.00 Nieuws.
19.17 Rudi Feeenstra met liedjes
19.30 Reportage.
19.36 Scheepsberichten.
19.39 Met de microfon naar....”
20.09 Intermezzo.
20.13 Persoverzicht.
20.20 Voor de West:
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed: Prof Dr. P. Boendermaker.
20.58 Sluiting.

Emmastad

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Van 05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. J. Roos tel. 2137
b. g. g. tel. 2400

Personeel Afdeling:

Vanaf heden 12.00 t.m. 4 Dec. 12.00 W. N. G. Broug, tel. 3072 en 2844 Hotel Negropont.

B. g. g. nadere inl. bij M. B. Lansink, tel. 4500 of tel. 2400.

Materialen Afdeling:
J. v. d. Vlis tel. 4320

Geneeskundige Dienst:
Van 4 Dec. 12.30 t.m.6 Dec. 07.00: Dr. H. Volker, tel. 4245,
b. g. g. tel. 2409

Weekend-Wacht Suffisantdorp.

Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer A. J. A. Meifor kunnen worden opgebeld onder No. 0—3142. b. g. g. nadere inl. tel. 2400

C.S.M.

Rederij:
C. L. Fangman tel. 0—5091

Scheepsagentschap:
Van 07.30 — 23.00 kantoor tel. 2453/2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30
G. H. van Leeuwen tel. 2054

Dok Afdeling:

Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 07.30 A. Voordenhout tel 2932

THEATER ASIENTO:

„Le Plaisir”.
Geen kinderen beneden de 18 j.